Euroopan unionin
virallinen lehti

C 213

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

62. vuosikerta

24. kesäkuuta 2019

Sisältö

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2019/C 213/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2019/C 213/02 asia C-768/18 P: Valitus, jonka Michal Harvilik — HYDRA on tehnyt 7.12.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA v. Tšekki ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuin, 25.9.2018 antamasta määräyksestä 2

2019/C 213/03 asia C-115/19: Valitus, jonka China Construction Bank Corp. on tehnyt 14.2.2019 asiassa T-665/17, China Construction Bank v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) 6.12.2018 annetusta tuomiosta 2

2019/C 213/04 asia C-116/19 P: Valitus, jonka Gregor Schneider on tehnyt 14.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-560/16, Schneider v. EUIPO, 4.12.2018 antamasta tuomiosta 4

FI

Yksilöiden henkilötietojen ja/tai tietosuojan suojaamiseksi joitakin tämän julkaisun sisältämiä tietoja ei voida julkaista, ja sen korvaa uusi todistusvoimainen versio.

2019/C 213/05 asia C-190/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 27.2.2019 — MG ja NH v. Germanwings GmbH 5

2019/C 213/06 asia C-220/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Espanja) on esittänyt 11.3.2019 — Promociones Oliva Park SL v. Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana 6

2019/C 213/07 asia C-227/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Steiermark on esittänyt 14.3.2019 — DX 7

2019/C 213/08 asia C-245/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 20.3.2019 — Luxemburgin valtio v. B 8

2019/C 213/09 asia C-246/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 20.3.2019 — Luxemburgin valtio v. B, C, D, ja F.C. 9

2019/C 213/10 asia C-248/19: Kanne 20.3.2019 — Euroopan komissio v. Kyproksen tasavalta 10

2019/C 213/11 asia C-256/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 26.3.2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG v. Magistrat der Stadt Wien 11

2019/C 213/12 asia C-284/19 P: Valitus, jonka Andrew Clarke on tehnyt 3.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-731/18, Clarke v. komissio, 25.3.2019 antamasta tuomiosta 13

2019/C 213/13 asia C-290/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský súd v Trnave (Slovakia) on esittänyt 9.4.2019 — RN v. Home Credit Slovakia a.s. 14

2019/C 213/14 asia C-298/19: Kanne 11.4.2019 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta 15

2019/C 213/15 asia C-299/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Torino (Italia) on esittänyt 11.4.2019 — Techbau SpA v. Azienda Sanitaria Locale AL 16

2019/C 213/16 asia C-305/19: Kanne 12.4.2019 — Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta 17

2019/C 213/17 asia C-306/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.4.2019 — Milis Energy SpA v. Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico ja Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE 18

2019/C 213/18 asia C-311/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekki) on esittänyt 16.4.2019 — BONVER WIN, a. s. v. Ministerstvo financí 19

2019/C 213/19 asia C-337/19 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 24.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-131/16 ja T-263/16, Belgia ja Magnetrol International v. komissio, 14.2.2019 antamasta tuomiosta. 20

2019/C 213/20 asia C-348/19 P: Valitus, jonka Drex Technologies SA on tehnyt 29.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-414/16, Drex Techonologies v. neuvosto, 28.2.2019 antamasta tuomiosta 21

2019/C 213/21 asia C-349/19 P: Valitus, jonka Almashreq Investment Fund on tehnyt 29.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-415/16, Almashreq Investment Fund v. neuvosto, 28.2.2019 antamasta tuomiosta 22

2019/C 213/22 asia C-350/19 P: Valitus, jonka Souruh SA on tehnyt 29.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-440/16, Souruh v. neuvosto, 28.2.2019 antamasta tuomiosta 23

2019/C 213/23 asia C-371/19: Kanne 10.5.2019 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta 24

Unionin yleinen tuomioistuin

2019/C 213/24 asia T-748/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.5.2019 — QH v. parlamentti (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Henkilöstösääntöjen 24 artikla — Avustamispyyntö — Henkilöstösääntöjen 12 a artikla — Työpaikkakiusaaminen — Päätös hylätä avustamispyyntö — Objektiivisuuden ja puolueettomuuden periaatteet — Oikeus hyvään hallintoon — Oikeus tulla kuulluksi) 26

2019/C 213/25 asia T-49/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.5.2019 — Espanja v. komissio (Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Rahoitusoikaisut — Tuottajan käsite — Tuottajajärjestön tilojen ulkopuolella toteutetut investoinnit — Toimintaohjelman hyväksymistä edeltävät tarkastukset — Menojen hyväksymisen valvonta — Kertaluonteinen rahoitusoikaisu — Kiinteämääräinen rahoitusoikaisu — Oikeasuhteisuus — Perusteluvelvollisuus) 27

2019/C 213/26 asia T-135/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.5.2019 — Scor v. komissio (Valtiontuet — Luonnonkatastrofiriskien jälleenvakuuttamisen markkinat — CCR:lle valtion rajattomana vakuutena myönnetty tuki — Päätös, jolla tuki todetaan alustavan tutkintavaiheen päätteeksi sisämarkkinoille soveltuvaksi — SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta — Kumoamiskanne — Asiavaltuus — Kilpailuasemaan kohdistuvan huomattavan vaikutuksen puuttuminen — Osittainen tutkimatta jättäminen — Osapuolten, joita asia koskee, menettelylliset oikeudet — Osapuolen, jota asia koskee, asema — Vakavien vaikeuksien puuttuminen) 27

2019/C 213/27 asia T-239/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.5.2019 — Saksa v. komissio (Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Saksan toteuttamat menot — Kiinteä rahoitusoikaisu, jota sovelletaan olennaisten valvontatoimien riittämättömän toistuvuuden vuoksi — Korkojen vuosittaista laskemista ja kirjaamista koskeva velvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 ja 32 artikla — Asetuksen (EY) N:o 885/2006 6 artiklan h alakohta — Perusteluvelvollisuus — Oikeasuhteisuus) 28

2019/C 213/28 asia T-737/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019 — Wattiau v. parlamentti (Henkilöstö — Sosiaaliturva — Yhteinen sairausvakuutusjärjestelmä — Sairauskulujen korvaaminen — Erityisesti unionin, Luxemburgin ja Entente des hôpitaux luxembourgeois'n tekemä sopimus yhteisessä sairausvakuutusjärjestelmässä vakuutettujen sairaalahoidon hinnoittelusta — Lainvastaisuusväite — Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa koskeva periaate — SEUT 18 artiklan ensimmäinen kohta — Perusoikeuskirjan 20 ja 21 artikla — Virkamiehiin sovellettavan yhteisen sairausvakuutussäännöstön 39 artikla) 29

2019/C 213/29 asia T-136/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019 — Kuota International v. EUIPO — Sintema Sport (K) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-kuviomerkki K — Ehdoton mitättömyysperuste — Vilpillinen mieli — Asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohta) 30

2019/C 213/30 asiat T-152/18–T-155/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.5.2019 — Sona Nutrition v. EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemukset kuviomerkkien SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkeiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki MULTIPLUS — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 31

2019/C 213/31 asia T-214/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019 — Briois v. parlamentti (Erioikeudet ja vapaudet — Euroopan parlamentin jäsen — Päätös parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä — Liityntä edustajan tehtäviin — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvän hallinnon periaate — Puolustautumisoikeudet — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu) . . . 32

2019/C 213/32 asia T-271/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.5.2019 — Mauritsch v. INEA (Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Määräaikainen sopimus — Se, että kantaja on alun perin hylännyt tarjouksen sopimuksen jatkamisesta — Irtisanoutuminen — Työttömyyskorvausta koskevan oikeuden epääminen — Vastuu) 32

2019/C 213/33 asia T-407/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.5.2019 — WP v. EUIPO (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikainen sopimus — Päätös jättää sopimus uusimatta — Ilmeinen arviointivirhe — Huolenpitovelvollisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Kanteen ja valituksen keskinäistä vastaavuutta koskeva sääntö) . . . 33

2019/C 213/34 asia T-423/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.5.2019 — Fissler v. EUIPO (vita) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin vita rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Kuvailevuus — Ominaisuuden käsite — Värin nimi — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) . . . 34

2019/C 213/35 asia T-558/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019 — Lupu v. EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Djili DS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki DJILI — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta) . . . 34

2019/C 213/36 asia T-353/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — Promeco v. EUIPO — Aerts (Astiat) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen) . . . 35

2019/C 213/37 asia T-381/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.4.2019 — Engel v. EUIPO — F. Engel (ENGEL) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen) . . . 36

2019/C 213/38 asia T-495/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.4.2019 — Dermatest v. EUIPO (DERMATEST) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin DERMATEST rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröinnin epääminen — Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen) . . . 37

2019/C 213/39 asia T-530/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — Romania v. komissio (Kumoamiskanne — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Komission täytäntöönpanopäätös — Tiedoksianto adressaatille — Päätöksen julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä — Kanteen nostamisen määräaika — Alkamisajankohta — Kanteen nostaminen liian myöhään — Tutkimatta jättäminen) . . . 37

2019/C 213/40 asia T-145/19 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 2.5.2019 — Jap Energéticas y Medioambientales v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Ympäristö — Ympäristöalan rahoitusväline (Life) — Hanke LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Maksettujen summien takaisinperintä — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty) . . . 38

2019/C 213/41 asia T-114/19: Kanne 20.2.2019 — Pavel v. EUIPO — bugatti (B) . . . 39

2019/C 213/42 asia T-190/19: Kanne 4.4.2019 — BF v. komissio . . . 40

2019/C 213/43 asia T-196/19: Kanne 4.4.2019 — AZ v. komissio . . . 41

2019/C 213/44 asia T-198/19: Kanne 4.4.2019 — BA v. komissio 42

2019/C 213/45 asia T-200/19: Kanne 4.4.2019 — BB v. komissio 44

2019/C 213/46 asia T-201/19: Kanne 4.4.2019 — BC v. komissio 45

2019/C 213/47 asia T-205/19: Kanne 4.4.2019 — BD v. komissio 47

2019/C 213/48 asia T-210/19: Kanne 5.4.2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale ym. v. komissio 48

2019/C 213/49 asia T-231/19: Kanne 8.4.2019 — Klöckner Pentaplast v. komissio 49

2019/C 213/50 asia T-232/19: Kanne 8.4.2019 — H&R Ölwerke Schindler v. komissio 50

2019/C 213/51 asia T-233/19: Kanne 9.4.2019 — Infineon Technologies Dresden v. komissio 52

2019/C 213/52 asia T-234/19: Kanne 9.4.2019 — Infineon Technologies v. komissio 53

2019/C 213/53 asia T-237/19: Kanne 8.4.2019 — GTP v. komissio 54

2019/C 213/54 asia T-238/19: Kanne 9.4.2019 — Wepa Hygieneprodukte ym. v. komissio 55

2019/C 213/55 asia T-240/19: Kanne 9.4.2019 — A9.com v. EUIPO (kelloa esittävä kuvake) 56

2019/C 213/56 asia T-246/19: Kanne 10.4.2019 — Kambodža ja CRF v. komissio 57

2019/C 213/57 asia T-248/19: Kanne 12.4.2019 — Bilde v. parlamentti 58

2019/C 213/58 asia T-251/19: Kanne 15.4.2019 — Wieland-Werke v. komissio 59

2019/C 213/59 asia T-252/19: Kanne 15.4.2019 — Pech v. neuvosto 60

2019/C 213/60 asia T-253/19: Kanne 15.4.2019 — BG v. parlamentti 62

2019/C 213/61 asia T-260/19: Kanne 12.4.2019 — Al-Tarazi v. neuvosto 62

2019/C 213/62 asia T-268/19: Kanne 22.4.2019 — Imagina Media Audiovisual ym. v. komissio 63

2019/C 213/63 asia T-269/19: Kanne 22.4.2019 — Imagina Media Audiovisual v. komissio 65

2019/C 213/64 asia T-270/19: Kanne 23.4.2019 — Amazon Technologies v. EUIPO (ring) 66

2019/C 213/65 asia T-272/19: Kanne 25.4.2019 — TO v. EUH 67

2019/C 213/66 asia T-274/19: Kanne 24.4.2019 — Target Ventures Group v. EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES) . . . 68

2019/C 213/67 asia T-275/19: Kanne 24.4.2019 — PNB Banka ym. v. EKP 69

2019/C 213/68 asia T-277/19: Kanne 26.4.2019 — BK v. EASO. 71

2019/C 213/69 asia T-278/19: Kanne 26.4.2019 — Aurora v. CPVO — SESVanderhave (M 02205). 71

2019/C 213/70 asia T-280/19: Kanne 30.4.2019 — Highgate Capital Management v. komissio. 73

2019/C 213/71 asia T-281/19: Kanne 30.4.2019 — Kypros v. EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927). 74

2019/C 213/72 asia T-282/19: Kanne 30.4.2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927) 75

2019/C 213/73 asia T-285/19: Kanne 2.5.2019 — SGI Studio Galli Ingegneria v. komissio 76

2019/C 213/74 asia T-286/19: Kanne 3.5.2019 — Azarov v. neuvosto 78

2019/C 213/75 asia T-288/19: Kanne 3.5.2019 — Divaro v. EUIPO — Grendene (IPANEMA) 79

2019/C 213/76 asia T-290/19: Kanne 3.5.2019 — Stada Arzneimittel v. EUIPO (Kahden punaisen kaarevan viivan, joista toinen on toisen yläpuolella, kuva). 80

2019/C 213/77 asia T-295/19: Kanne 3.5.2018 — Klymenko v. neuvosto 80

2019/C 213/78 asia T-296/19: Kanne 6.5.2019 — Sumol + Compal Marcas v. EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011) 82

2019/C 213/79 asia T-508/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — OLX v. EUIPO — Stra (STRADIA) 83

2019/C 213/80 asia T-543/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — XK v. komissio 83

2019/C 213/81 asia T-546/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — XM ym. v. komissio 83

2019/C 213/82 asia T-570/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — YQ v. komissio 84

2019/C 213/83 asia T-571/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — YR v. komissio 84

2019/C 213/84 asia T-572/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — YS v. komissio 84

2019/C 213/85 asia T-746/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — Bronckers v. komissio 85

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2019/C 213/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 206, 17.6.2019

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 187, 3.6.2019

EUVL C 182, 27.5.2019

EUVL C 172, 20.5.2019

EUVL C 164, 13.5.2019

EUVL C 155, 6.5.2019

EUVL C 148, 29.4.2019

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Michal Harvilik — HYDRA on tehnyt 7.12.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA v. Tšekki ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuin, 25.9.2018 antamasta määräyksestä

(asia C-768/18 P)

(2019/C 213/02)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Asianosaiset

Valittaja: Michal Harvilik — HYDRA (edustaja: A. Wagner, advokát)

Muut osapuolet: Tšekin tasavalta ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuin

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on 19.3.2019 antamallaan määräyksellä jättänyt valituksen käsittelemättä.

Valitus, jonka China Construction Bank Corp. on tehnyt 14.2.2019 asiassa T-665/17, China Construction Bank v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) 6.12.2018 annetusta tuomiosta

(asia C-115/19)

(2019/C 213/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: China Construction Bank Corp. (edustajat: A. Carboni ja J. Gibbs, solicitors)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa asiassa T-665/17 6.12.2018 annetun unionin yleisen tuomioistuimen tuomion

— antaa lopullisen tuomion asetuksen (EU) 2017/1001 ([1]) 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa noudattaen tai vaihtoehtoisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen

— määrää EUIPO:n ja mahdolliset väliintulijat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoittaa ne korvaamaan valittajalle tästä menettelystä ja unionin yleisessä tuomioistuimessa asian T-665/17 käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen, jotka perustuvat siihen, että unionin yleinen tuomioistuin

1. on rikkonut tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa,

2. ei ole perustellut kantaansa, jonka mukaan väliintulijan aikaisemmalla tavaramerkillä, johon on vedottu (jäljempänä aikaisempi tavaramerkki), on ”rahatalousasioita, raha-asioita ja pankkiasioita” koskeva huomattava erottamiskyky, ja/tai

3. on ottanut huomioon vääristyneellä tavalla tosiasiat arvioidessaan aikaisempaa tavaramerkkiä ja väitteen kohteena olevaa tavaramerkkiä sekä todetessaan huomattavan erottamiskyvyn.

Valitusperuste, joka koskee 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista, voidaan jakaa seuraaviin unionin yleisen tuomioistuimen tekemiin arviointivirheisiin:

1. unionin yleinen tuomioistuin on ottanut aikaisemman tavaramerkin maineen huomioon tavaramerkkien samankaltaisuutta koskevassa ensimmäisessä arvioinnissa ja sekaannusvaaraa koskevassa kokonaisarvioinnissa, mikä on ollut virheellinen lähestymistapa ja johtanut ”kaksinkertaiseen huomioimiseen”, jota ei voida hyväksyä

2. unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti pitänyt aikaisempaa tavaramerkkiä ja väitteen kohteena olevaa tavaramerkkiä pääasiallisesti sanamerkkeinä, ja se ei ole kiinnittänyt tarpeeksi huomiota niiden muotoon, mikä on vaikuttanut kielteisesti kyseessä olevien tavaramerkkien ulkoasun ja lausuntatavan samankaltaisuuden arviointiin ja kummallekin annettavaan painoarvoon

3. unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt useita virheitä yksilöidessään palveluja, jotka kuuluvat luokkaan 36, jonka osalta se on katsonut, että aikaisempi tavaramerkki oli tunnettu ja näin ollen erottamiskykyinen

4. edellä mainittujen virheiden ja muiden tärkeiden seikkojen huomiotta jättämisen vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt asianmukaista kokonaisarviota aikaisemman tavaramerkin ja väitteen kohteena olevan tavaramerkin välisestä sekaannusvaarasta.

([1]) Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1).

Valitus, jonka Gregor Schneider on tehnyt 14.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-560/16, Schneider v. EUIPO, 4.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-116/19 P)

(2019/C 213/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Gregor Schneider (edustaja: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

1) Unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 4.12.2018 asiassa T-560/16 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan,

2) valittajan kyseisessä asiassa jättämän kannekirjelmän mukaisesti

EUIPO:n (tuolloin vielä SMHV) 2.10.2014 tekemä päätös, jolla valittaja siirrettiin kansainvälisen yhteistyön osastosta oikeudellisten asioiden osastoon, on kumottava

toissijaisesti asia on edellä mainitun tuomion kumoamisen jälkeen palautettava unionin yleiselle tuomioistuimelle

3) EUIPO on velvoitettava vastaamaan oikeudenkäyntikuluista, mukaan lukien unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä oikeudenkäynnin ja muutoksenhakumenettelyn kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa yhdeksään valitusperusteeseen.

Ensinnäkin hän katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi valituksenalaisessa tuomiossa virheellisesti periaatetta, jonka mukaan henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valituksen ja myöhemmin nostettavan kanteen on vastattava toisiaan, koska se jätti tutkimatta erään kanneperusteen tällaisen vastaavuusperiaatteen perusteella, vaikka valittaja ei olisi lainkaan voinut esittää kyseistä perustetta valituksen jättämisen aikaan, koska sen edellyttämää tehtävänjakoa ei ole vieläkään suoritettu.

Toiseksi valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi oikeudellisesti virheellisellä tavalla harkintavallan väärinkäyttöä koskevia arviointiperusteita, koska se totesi, että harkintavallan väärinkäytöstä ei voida puhua, jos toimenpide ei ole ristiriidassa yksikön edun kanssa. Toteamus ei voi olla perusteltu, koska tällöin harkintavallan väärinkäytöstä ei voisi lähtökohtaisesti olla

lainkaan kysymys silloin, kun hallinto voi esittää perusteeksi uskottavan yksikön edun, ilman että sen kuitenkaan tarvitsee pyrkiä toteuttamaan sitä tosiasiallisesti. Juuri älykkäästi suunnitellut harkintavallan väärinkäyttötapaukset jäisivät näin esitetyn toteamuksen mukaan yleisesti oikeudellisen valvonnan ulkopuolelle.

Kolmanneksi kantaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi oikeudellisesti virheellisellä tavalla kuulemista koskevaa vaatimusta, jolla toteutetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä 41 artiklan 2 kohdan a alakohdan kanssa, vahvistettu oikeus tulla kuulluksi, sillä se katsoi kuulemisen olevan tarpeen vain silloin, jos suunnitellulla yksityistä koskevalla toimenpiteellä voi viranomaisen näkökulmasta olla haitallisia vaikutuksia kyseiseen yksityiseen. Kuulemisella hallintomenettelyssä ja oikeudenkäynnissä on valittajan mukaan kuitenkin tarkoituksena mahdollistaa sellaisten näkökohtien ja suunniteltujen päätösten vaikutusten esiintuominen, joita viranomainen ei ole itse vielä ottanut huomioon.

Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin loukkasi useaan otteeseen valittajan oikeutta tulla kuulluksi, koska se muun muassa sivuutti suullisessa käsittelyssä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan 3 kohdan mukaisesti esitetyn uuden todisteen eikä ottanut kantaa siihen liittyvään todistajanlausuntoon tekemättä kuitenkaan työjärjestyksen 85 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ratkaisua. Unionin yleinen tuomioistuin epäsi valittajalta oikeuden tulla kuulluksi myös siksi, että se ei kuullut jo kannekirjelmässä esitettyjä todistajia ja moitti samanaikaisesti valittajaa näytön puutteellisuudesta.

Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi näin viidenneksi perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettua oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja synnytti epäilyksen oikeussuojan tehokkuudesta.

Kuudenneksi unionin yleinen tuomioistuin otti valittajan mukaan tosiseikaston huomioon vääristyneessä muodossa.

Seitsemäntenä valitusperusteena valittaja mainitsee asiasisällön puutteellisen selvittämisen, kahdeksanneksi perustelujen puutteellisuuden ja yhdeksänneksi tuomion epäloogisuuden.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 27.2.2019 — MG ja NH v. Germanwings GmbH

(asia C-190/19)

(2019/C 213/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: MG ja NH

Vastaaja: Germanwings GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Voiko asetuksen (EY) N:o 261/2004 [1] 7 artiklan mukainen oikeus korvaukseen olla olemassa myös silloin, kun lennon saapumisen verrattain vähäisen viivästymisen vuoksi matkustaja ei ehdi suoraan mainittuun lentoon liittyvälle liityntälennolle, minkä vuoksi lopulliseen määräpaikkaan saapuminen viivästyy vähintään kolme tuntia, mutta kyseisten kahden lennon liikennöinnistä vastasivat eri lentoliikenteen harjoittajat ja varausvahvistuksen antoi matkanjärjestäjä, joka yhdisti lennot asiakkaalleen?

---

[1] Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Espanja) on esittänyt 11.3.2019 — Promociones Oliva Park SL v. Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

(asia C-220/19)

(2019/C 213/06)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Promociones Oliva Park SL

Vastaaja: Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 2008/118/EY [1] 1 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä IVPEE:n kaltaiselle nimellisesti välittömälle verolle, joka todellisen luonteensa perusteella on välillinen vero, jolle ei ole määritetty erityistä tarkoitusta ja jota kannetaan yksinomaan verotulojen saamiseksi, ilman että kyseiselle verolle kansallisessa oikeudessa annettu luonnehdinta voisi saada etusijan suhteessa unionin oikeuden tulkintaan, joka määräytyy unionin oikeusjärjestykselle ominaisten tavoitteiden mukaisesti ja veron objektiivisten ominaisuuksien perusteella.

2) Vaikka IVPEE määritellään ympäristöveroksi, onko sen keskeisenä tarkoituksena kuitenkin saada verotuloja, koska sillä verotetaan kaikkea sähkön tuotantoa ja siirtoa sähköjärjestelmään koskevaa toimintaa samalla tavalla toiminnan intensiivisyydestä ja ympäristövaikutuksista riippumatta, mikä on direktiivin 2009/28/EY ([2]) 1 artiklan, 3 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 3 artiklan 3 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä 2 artiklan k alakohdan kanssa, vastaista?

3) Onko vapaan kilpailun ja uusiutuvista lähteistä tuotetun energian edistämisen periaatteita tulkittava siten, että ne ovat esteenä IVPEE:lle, koska muista kuin uusiutuvista lähteistä tuotetulle energialle annetaan samanlainen verokohtelu kuin uusiutuvista lähteistä tuotetulle energialle, mikä merkitsee jälkimmäisen syrjintää ja direktiivin 2009/28/EY 2 artiklan k alakohdassa ja muissa merkityksellisissä säännöksissä tarkoitetun tukijärjestelmän soveltamatta jättämistä?

4) Ovatko vapaan kilpailun periaate ja direktiivin 2009/72/EY ([3]) 32, 33 ja 34 artikla (VII luku, Verkkoon pääsyn järjestäminen) esteenä IVPEE:lle sillä perusteella, että se mahdollistaa ulkomaisten sähköntuottajien positiivisen syrjinnän espanjalaisten sähkötuottajien vahingoksi ja vääristää sähkön sisämarkkinoita ja verkkoon pääsyä?

([1]) Valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 16.12.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/118/EY (EUVL 2009, L 9, s. 12).

([2]) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY (EUVL 2009, L 140, s. 16).

([3]) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Steiermark on esittänyt 14.3.2019 — DX

(asia C-227/19)

(2019/C 213/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pääasian asianosaiset

Valittaja: DY

Vastapuolena oleva viranomainen: Bürgermeister der Stadt Graz

Muu osapuoli: Finanzpolizei

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko SEUT 56 artiklaa, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 96/71/EY ([1]) sekä direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta 15.5.2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/67/EU ([2]) tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään rajat ylittävään työvoiman käyttöön liittyvien muodollisten velvoitteiden — kuten palkkatositteiden saatavilla pitämisen tai niiden ilmoittamisen keskitetylle koordinointiyksikölle (ZKO-ilmoitus) — laiminlyönnistä ankarat sakot, erityisesti korkeat vähimmäisseuraamukset, jotka määrätään kumulatiivisesti kunkin kyseessä olevan työntekijän osalta?

2) Mikäli jo ensimmäiseen kysymykseen ei vastata myöntävästi:

Onko SEUT 56 artiklaa, direktiiviä 96/71/EY sekä direktiiviä 2014/67/EU tulkittava siten, että ne ovat esteenä kumulatiivisten sakkojen määräämiselle ilman absoluuttisia ylärajoja rajat ylittävään työvoiman käyttöön liittyvien muodollisten velvoitteiden rikkomisesta?

---

(1) EYVL 1997, L 18. S. 1.

(2) Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU (EUVL 2014, L 159, s. 11).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 20.3.2019 — Luxemburgin valtio v. B

(asia C-245/19)

(2019/C 213/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Luxemburgin valtio

Vastapuoli: B

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklaa sekä 52 artiklan 1 kohtaa, mahdollisesti luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle, jossa erityisesti hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta 15.2.2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/16/EU (1) täytäntöön panemiseksi käyttöön otetun, pyyntöön perustuvaan tietojenvaihtoon sovellettavan menettelyn yhteydessä suljetaan pois tietojen haltijana olevan kolmannen mahdollisuus hakea muutosta, mukaan lukien tuomioistuimessa, päätöksestä, jolla kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen velvoittaa tämän kolmannen toimittamaan sille tietoja toisesta jäsenvaltiosta tulleen tietojenvaihtopyynnön perusteella?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2011/16 1 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklaa, ottaen tarvittaessa huomioon OECD:n verosopimusmallin 26 artiklan tulkinnan kehittyvä luonne, tulkittava siten, että tietojenvaihtopyyntö ja pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen sen perusteella esittämä määräys täyttävät edellytyksen siitä, ettei ole selvää, että tiedot eivät ole ennalta arvioiden olennaisia, kun tietoja pyytävä jäsenvaltio yksilöi asianomaisen verovelvollisen henkilöllisyyden, kyseisessä jäsenvaltiossa vireillä olevan tutkinnan kohteena olevan ajanjakson ja pyydettyjen tietojen haltijan ja pyytää tietoja sellaisista sopimuksista ja niihin liittyvistä laskuista ja maksuista, joita ei ole yksilöity mutta jotka on määritetty kriteerein, jotka koskevat ensinnäkin sitä, että yksilöity tietojen haltija on tehnyt sopimukset, toiseksi sopimusten soveltamista tietoja pyytävän valtion viranomaisten tutkinnan kohteena olevina verovuosina ja kolmanneksi tietojen yhteyttä yksilöityyn asianomaiseen verovelvolliseen?

(1) EUVL 2011, L 64, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 20.3.2019 — Luxemburgin valtio v. B, C, D, ja F.C.

(asia C-246/19)

(2019/C 213/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Luxemburgin valtio

Vastapuolet: B, C, D, ja F.C.

Muu osapuoli: A

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklaa sekä 52 artiklan 1 kohtaa, mahdollisesti luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle, jossa erityisesti hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta 15.2.2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/16/EU (1) täytäntöön panemiseksi käyttöön otetun, pyyntöön perustuvaan tietojenvaihtoon sovellettavan menettelyn yhteydessä suljetaan pois verovelvolliset, jota tietoja pyytävän jäsenvaltion tutkimus koskee, ja kyseisen kolmannen mahdollisuus hakea muutosta, mukaan lukien tuomioistuimessa, päätöksestä, jolla kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen velvoittaa tietojen haltijan toimittamaan sille tietoja toisesta jäsenvaltiosta tulleen tietojenvaihtopyynnön perusteella?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2011/16 1 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklaa, ottaen tarvittaessa huomioon OECD:n verosopimusmallin 26 artiklan tulkinnan kehittyvä luonne, tulkittava siten, että tietojenvaihtopyyntö ja pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen sen perusteella esittämä määräys täyttävät edellytyksen siitä, ettei ole selvää, että tiedot eivät ole ennalta arvioiden olennaisia, kun tietoja pyytävä jäsenvaltio yksilöi asianomaisen verovelvollisen henkilöllisyyden, kyseisessä jäsenvaltiossa vireillä olevan tutkinnan kohteena olevan ajanjakson ja pyydettyjen tietojen haltijan ja pyytää tietoja sellaisista pankkitileistä ja varoista, joita ei ole yksilöity mutta jotka on määritetty kriteerein, jotka koskevat ensinnäkin sitä, että yksilöity tietojen haltija omistaa ne tai on niiden haltija, toiseksi tietoja pyytävän valtion viranomaisten tutkinnan kohteena olevia verovuosia ja kolmanneksi tietojen yhteyttä yksilöityyn asianomaiseen verovelvolliseen?

(1) EUVL 2011, L 64, s. 1.

Kanne 20.3.2019 — Euroopan komissio v. Kyproksen tasavalta

(asia C-248/19)

(2019/C 213/10)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja E. Manhaeve)

Vastaaja: Kyproksen tasavalta

Vaatimukset

— todetaan, että

— Kyproksen tasavalta ei noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (1) 3, 4, 10 ja 15 artiklan ja liitteen I mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole

— huolehtinut siitä, että 31 taajamassa (Aradippou, Ipsonas, Dali, Varoklini, Deryneia, Sotira, Xylofagou, Pervolia, Kolossi, Poli Chrysochous, Leivadia, Dromolaxia, Pera Chorio-Nisou, Liopetri, Avgorou, Paliometocho, Kiti, Frenaros, Ormideia, Kokkinotrimithia, Trachoni, Episkopi, Xylotympou, Pano Polemidia, Pyla, Lympia, Parekklisia, Kakopetria, Achna, Meneou ja Pyrgos) toteutetaan keräysjärjestelmä direktiivin 91/271/ETY 3 artiklan ja liitteessä I olevan A kohdan mukaisesti

huolehtinut siitä, että edellä mainituissa taajamissa viemäröidyt yhdyskuntajätevedet käsitellään ennen vesistöön johtamista biologisesti tai vastaavalla tavalla direktiivin 91/271/ETY 4, 10 ja 15 artiklan ja kyseisen direktiivin liitteessä I olevan B ja D kohdan mukaisesti

— Kyproksen tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Koska yhdennettyä ja toimivaa viemäröintijärjestelmää ei ole, Kyproksen tasavalta on jättänyt noudattamatta yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetussa direktiivissä 91/271/ETY (sellaisena kuin se on pidennettynä Kyproksen tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyllä sopimuksella) vahvistettua määräaikaa 31.12.2012 4 taajamassa, joiden asukasvastineluku on suurempi kuin 10 000 siltä osin kuin kyse on viemäröinnistä (3 artikla) ja siten jätevesien biologisesta käsittelystä (4 artikla) ja tähän käsittelyyn liittyvästä infrastruktuurista ja tarkkailusta (10 ja 15 artikla).

2. Koska yhdennettyä ja toimivaa viemäröintijärjestelmää ei ole, Kyproksen tasavalta on jättänyt noudattamatta yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetussa direktiivissä 91/271/ETY (sellaisena kuin se on pidennettynä Kyproksen tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyllä sopimuksella) vahvistettua määräaikaa 31.12.2012 27 taajamassa, joiden asukasvastineluku on 2000-10 000 siltä osin kuin kyse on viemäröinnistä (3 artikla) ja siten jätevesien biologisesta käsittelystä (4 artikla) ja tähän käsittelyyn liittyvästä infrastruktuurista ja tarkkailusta (10 ja 15 artikla).

([1]) Yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/271/ETY (EYVL 1991, L 135, s. 40).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 26.3.2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG v. Magistrat der Stadt Wien

(asia C-256/19)

(2019/C 213/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Valittaja: S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Vastapuolena oleva viranomainen: Magistrat der Stadt Wien

Muu osapuoli: Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, kuten myös tehokkuusperiaatetta, ainakin sellaisen kansallisen oikeusjärjestyksen osalta, jossa perustuslaissa säädetään tuomioistuinten riippumattomuuden ja puolueettomuuden takaamiseksi perusoikeudesta siihen, että tuomareiden käsittelemät asiat jaetaan etukäteen yleisten sääntöjen perusteella ennalta määräytyvän tehtäväjaon mukaisesti, tulkittava siten, että lainsäätäjän on varmistettava, että tämä perusoikeuksia koskeva tae on tehokas eikä pelkästään teoreettinen?

1a) Lisäkysymys: Jos kysymykseen 1 vastataan kieltävästi:

Edellyttävätkö SEU 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, kuten myös tehokkuusperiaate, kansallisessa oikeusjärjestyksessä, jossa on taattu perustuslaissa perusoikeus vahvistettuun tehtäväjakoon, jonkinlaisia lainsäätäjän takeita koskevia velvollisuuksia, ja jos, niin millaisia?

1b) Lisäkysymykset: Jos kysymykseen 1 vastataan myöntävästi:

1b - 1) Edellyttävätkö SEU 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, kuten myös tehokkuusperiaate, kansallisessa oikeusjärjestyksessä, jossa on taattu perustuslaissa perusoikeus vahvistettuun tehtäväjakoon, ainakin sitä, että määräystä tai toimea, joka koskee asian jakamista tuomarille ja jonka antaneella elimellä ei lain mukaan ole toimivaltaa antaa tällaista määräystä tai toteuttaa tällaista toimea, on jätettävä noudattamatta?

1b - 2) Edellyttävätkö SEU 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, kuten myös tehokkuusperiaate, kansallisessa oikeusjärjestyksessä, jossa on taattu perustuslaissa perusoikeus vahvistettuun tehtäväjakoon, ainakin sitä, että tuomioistuimen sisäisessä työjärjestyksessä asioiden jakamisesta vastaavalle tuomioistuimen elimelle voidaan antaa — jos ylipäätään — ainoastaan jo etukäteen määritettyä, suppeaa harkintavaltaa jakamispäätöksen osalta?

2) Onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, kuten myös tehokkuusperiaatetta, ainakin sellaisen kansallisen oikeusjärjestyksen osalta, jossa perustuslaissa säädetään tuomioistuinten riippumattomuuden ja puolueettomuuden takaamiseksi perusoikeudesta siihen, että tuomareiden käsittelemät asiat jaetaan etukäteen yleisten sääntöjen perusteella ennalta määräytyvän tehtäväjaon mukaisesti, tulkittava siten, että tuomarin, jolla on epäilyjä 1) tuomioistuimen sisäisen tehtäväjaon lainmukaisuudesta tai 2) tuomioistuimen sisäistä tehtäväjakoa toteuttavan tuomioistuimen sisäisen päätöksen, joka koskee suoraan kyseisen tuomarin toimintaa (erityisesti asioiden jakamispäätös), lainmukaisuudesta, on voitava tehdä näiden epäilyjen osalta valitus (joka ei etenkään rasita taloudellisesti kyseistä tuomaria) toiseen tuomioistuimeen, jolla on täysi valvontavalta lainvastaisena pidettävän toimen lainmukaisuuden tutkimiseen?

Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko joitain muita määräyksiä, jotka lainsäätäjän on taattava ja joilla turvataan, että tuomarilla on mahdollisuus varmistaa tehtäväjaosta annettujen lakisääteisten (etenkin tuomioistuimen sisäisten) määräysten noudattamiseen liittyvien, häntä koskevien lakisääteisten määräysten noudattamisen lainmukaisuus?

3) Onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, kuten myös tehokkuusperiaatetta, ainakin sellaisen kansallisen oikeusjärjestyksen osalta, jossa perustuslaissa säädetään tuomioistuinten riippumattomuuden ja puolueettomuuden takaamiseksi perusoikeudesta siihen, että tuomareiden käsittelemät asiat jaetaan etukäteen yleisten sääntöjen perusteella määräytyvän tehtäväjaon mukaisesti, tulkittava siten, että oikeudenkäynnin osapuolen, jolla on epäilyjä 1) tuomioistuimen sisäistä tehtäväjakoa koskevan sellaisen määräyksen lainmukaisuudesta, joka voi vaikuttaa ennakolta sitä koskevassa menettelyssä tehtävään päätökseen tai 2) sen lainmukaisuudesta, että kyseinen asia on jaettu tietylle tuomarille, on voitava tehdä vielä ennen tuomioistuinratkaisun antamista näiden epäilyjen osalta valitus (joka ei rasita kyseistä osapuolta kohtuuttomasti taloudellisesti) toiseen tuomioistuimeen, jolla on täysi valvontavalta lainvastaisena pidettävän toimen lainmukaisuuden tutkimiseen?

Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko joitain muita määräyksiä, jotka lainsäätäjän on taattava ja joilla turvataan, että oikeudenkäynnin osapuolella on vielä ennen tuomioistuinratkaisun antamista mahdollisuus varmistaa sitä koskeva perusoikeutensa, että asian käsittelee tuomari, jolla on toimivaltasääntöjen mukainen toimivalta, noudattamisen lainmukaisuus?

4) Onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, kuten myös tehokkuusperiaatetta, ainakin sellaisen kansallisen oikeusjärjestyksen osalta, jossa perustuslaissa säädetään tuomioistuinten riippumattomuuden ja puolueettomuuden takaamiseksi perusoikeudesta siihen, että tuomareiden käsittelemät asiat jaetaan etukäteen yleisten sääntöjen perusteella määräytyvän tehtäväjaon mukaisesti, tulkittava siten, että tuomioistuimen sisäinen tehtäväjako ja tuomioistuimen sisäinen saapuvien asiakirjojen kirjaamismenettely on järjestetty niin avoimesti ja jäljitettävissä olevalla tavalla, että tuomari tai oikeudenkäynnin osapuoli voi ilman erityisiä ponnisteluja tarkistaa, vastaako se, mitkä asiat on konkreettisesti jaettu tuomarille tai tietylle jaostolle, tuomioistuimen sisäistä tehtäväjakoa koskevia sääntöjä?

Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko joitain muita määräyksiä, jotka lainsäätäjän on taattava ja joilla turvataan, että tuomarilla tai oikeudenkäynnin osapuolella on mahdollisuus saada käsitys tietyn asian jakamisen lainmukaisuudesta?

5) Onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, kuten myös tehokkuusperiaatetta, ainakin sellaisen kansallisen oikeusjärjestyksen osalta, jossa perustuslaissa säädetään tuomioistuinten riippumattomuuden ja puolueettomuuden takaamiseksi perusoikeudesta siihen, että tuomareiden käsittelemät asiat jaetaan etukäteen yleisten sääntöjen perusteella määräytyvän tehtäväjaon mukaisesti, tulkittava siten, että oikeudenkäynnin osapuolten ja tuomarin on voitava ilman erityisiä ponnisteluja ymmärtää tehtäväjakoa koskevien sääntöjen sisältö ja että oikeudenkäynnin osapuolilla ja tuomarilla on tällä tavalla oltava mahdollisuus tarkistaa asian tuomarille tai tietylle jaostolle jakamisen lainmukaisuus?

Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko joitain muita määräyksiä, jotka lainsäätäjän on taattava ja joilla turvataan, että tuomari tai oikeudenkäynnin osapuoli voi saada käsityksen tietyn asian jakamisen lainmukaisuudesta?

6) Mitä toimintavelvoitteita tuomarilla on, kun otetaan huomioon hänen unionin oikeudesta johtuva velvollisuutensa noudattaa unionin oikeuteen sisältyviä menettelysääntöjä, siinä tapauksessa, että tuomari velvoitetaan (tuomioistuimen ulkopuolisen tai sisäisen) toimen, jota hän ei voi riitauttaa, perusteella toimimaan tavalla, joka on unionin oikeuden vastainen ja jolla loukataan oikeudenkäynnin osapuolten oikeuksia?

Valitus, jonka Andrew Clarke on tehnyt 3.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-731/18, Clarke v. komissio, 25.3.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Andrew Clarke (edustaja: E. Lock, Solicitor)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä voi käsitellä asian unionin tuomioistuimen toteamukset huomioon ottaen

— määrää, että viimeistään 12.4.2019 (tai muuna päivänä, johon asti 50 artiklan mukaista määräaikaa mahdollisesti pidennetään)

a) unionin yleinen tuomioistuin käsittelee asian sellaisen aikataulun mukaisesti ja siten, että se voi ratkaista asian lopullisesti

b) komissio toimittaa välitoimena Yhdistyneelle kuningaskunnalle perustellun lausunnon, jossa se ilmaisee kantansa unionin oikeuden rikkomisista, jotka käyvät ilmi sen valittajalle 25.10.2018 osoittamasta kirjeestä

— määrää, että osapuolet voivat pyytää unionin yleiseltä tuomioistuimelta tarvittaessa lisäohjeita

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen ainoaan valitusperusteeseen.

Unionin yleinen tuomioistuin on 25.3.2019 antamassaan määräyksessä arvioinut väärin valittajan kanteen tarkoituksen, kun se on katsonut virheellisesti, että valittajalla ei ole kanneoikeutta ja että unionin yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltainen antamaan asiassa ratkaisua.

Valittaja ei ole vaatinut, että komissio käynnistää rikkomusmenettelyn Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kumoamisvaatimukset koskevat komission kahta päätöstä, joista toista unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti. Tältä osin oikeuskäytäntö, johon unionin yleinen tuomioistuin on tukeutunut, ei puolla näkemystä, jota varten siihen viitataan, tai se on merkityksetön. Valittajalla on oikeus vaatia kyseisten päätösten kumoamista, koska ne on osoitettu hänelle ja/tai ne koskevat häntä suoraan ja erikseen. Vaihtoehtoisesti valittajalla on SEUT 265 artiklaan perustuva kanneoikeus, koska komissio on laiminlyönyt ratkaisun tekemisen, kun se ei ole antanut perusteltua lausuntoa Yhdistyneelle kuningaskunnalle, mikä on sille SEUT 258 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla kuuluva velvollisuus, sillä komissio katsoi implisiittisesti toisessa päätöksessään SEUT 258 artiklan toisen kohdan mukaisen harkintavaltansa nojalla, että Yhdistynyt kuningaskunta oli rikkonut unionin oikeutta. Tästä syystä perustelu lausunto olisi osoitettava myös valittajalle ja/tai sen pitäisi koskea valittajaa suoraan ja erikseen. Valittajalla on myös oikeus hakea SEUT 265 artiklaan perustuvaan vaatimukseensa liittyvää kieltomääräystä tai välitoimia.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský súd v Trnave (Slovakia) on esittänyt 9.4.2019 — RN v. Home Credit Slovakia a.s.

(asia C-290/19)

(2019/C 213/13)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Krajský súd v Trnave

Pääasian asianosaiset

Valittaja: RN

Vastapuoli: Home Credit Slovakia a.s.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY ([1]) 10 artiklan [2] kohdan g alakohtaa tulkittava siten, että kulutusluottosopimus vastaa edellä mainitun säännöksen vaatimuksia, jos todellista vuosikorkoa ei ilmoiteta tarkkana prosenttilukuna vaan kahden arvon välisenä marginaalina (vähimmäismäärä ja enimmäismäärä)?

([1]) EUVL 2008, L 133, s. 66.

Kanne 11.4.2019 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(asia C-298/19)

(2019/C 213/14)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis ja E. Manhaeve)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

— toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut SEUT 260 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia unionin tuomioistuimen asiassa C-149/14, komissio v. Helleenien tasavalta ([1]), 23.4.2015 antaman tuomion täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä

— velvoittaa Helleenien tasavallan maksamaan 23 753,25 euron suuruisen seuraamuksen kultakin päivältä, jolla asiassa C-149/14 annetun tuomion täytäntöönpano viivästyy, kyseisen tuomion julistamisesta sen täytäntöönpanoon saakka

— velvoittaa Helleenien tasavallan maksamaan kiinteämääräisen 2 639,25 euron suuruisen summan kultakin päivältä asiassa C-149/14 annetun tuomion julistamispäivästä käsiteltävässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivään tai ensin mainitun tuomion täytäntöönpanopäivään saakka, mikäli tämä on näistä myöhäisempi, ja vähintään 1 310 euroa, mikäli ensin mainittu kiinteämääräinen korvaus jää alle tämän summan

— velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) Helleenien tasavalta on SEUT 260 artiklan 1 kohdan nojalla velvollinen toteuttamaan kaikki unionin tuomioistuimen asiassa C-149/14, komissio v. Helleenien tasavalta, 23.4.2015 antaman tuomion noudattamisen edellyttämät toimenpiteet. Se ei kuitenkaan ole toteuttanut kaikkia mainitun tuomion tuomiolauselmassa mainittuja toimenpiteitä, kuten velvoitettaan laatia toimintaohjelmat erityisen pilaantumisalttiilla alueilla sijaitsevien pinta- ja pohjavesien suojelemiseksi maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta. Tämän vuoksi komissio on nostanut kanteen unionin tuomioistuimessa.

2) Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin velvoittaa Helleenien tasavallan maksamaan laiminlyönnin osalta kultakin päivältä 2 639,25 euron suuruisen kiinteän korvauksen ja 23 753,25 euron suuruisen kiinteämääräisen seuraamuksen. Kiinteämääräisen korvauksen ja seuraamuksen määrät on laskettu ottamalla huomioon laiminlyönnin vakavuus ja kesto sekä seuraamusten yleisestävä vaikutus suhteessa kyseisen jäsenvaltion maksukykyyn.

(1) EU:C:2015:264.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Torino (Italia) on esittänyt 11.4.2019 — Techbau SpA v. Azienda Sanitaria Locale AL

(asia C-299/19)

(2019/C 213/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale ordinario di Torino (Italia)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Techbau SpA

Vastaaja: Azienda Sanitaria Locale AL

Ennakkoratkaisukysymys

Euroopan unionin tuomioistuinta pyydetään lausumaan, onko direktiivin 2000/35/EY ([1]) 2 artiklan 1 kohta esteenä 9.10.2002 annetun asetuksen nro 231 2 §:n 1 momentin a kohdan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka nojalla "kaupallisen liiketoimen" — jolla tarkoitetaan sopimuksia, jotka johtavat yksinomaisesti tai pääasiallisesti tavaroiden toimittamiseen tai palvelujen suorittamiseen korvausta vastaan — käsitteen ja siten mainitun asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jätetään — julkisia tai yksityisiä — rakennusurakoita koskevat sopimukset ja erityisesti direktiivissä 93/37/ETY ([2]) tarkoitetut julkisia rakennusurakoita koskevat sopimukset.

([1]) Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 29.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/35/EY (EYVL 2000, L 200, s. 35).

([2]) Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14.6.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/37/ETY (EYVL 1993, L 199, s. 54).

Kanne 12.4.2019 — Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta

(asia C-305/19)

(2019/C 213/16)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek ja K. Talabér-Ritz)

Vastaaja: Tšekin tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

— toteamaan, että Tšekin tasavalta ei ole noudattanut rakennusten energiatehokkuudesta 19.5.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU ([1]) 13 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole varmistanut, että rakennuksissa, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m² ja joille on annettu energiatehokkuustodistus kyseisen direktiivin 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja jotka ovat yleisön toistuvien käyntien kohteena, energiatehokkuustodistus on asetettava nähtäville

— velvoittamaan Tšekin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Direktiivin 2010/31/EU 13 artiklan 2 kohdassa säädetään velvollisuudesta asettaa kyseisen direktiivin 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettu energiatehokkuustodistus nähtäville, jos rakennus, jonka kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m², on yleisön toistuvien käyntien kohteena.

2. Tšekin lainsäädännössä (energian hallinnoinnista annetun lain nro 406/2000 7a § (§ 7a zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů), sellaisena kuin se on muutettuna) kuitenkin säädetään velvollisuudesta asettaa energiatehokkuustodistus tai energiatehokkuuspassi nähtäville vain viranomaisten käytössä olevissa rakennuksissa. Tšekin lainsäädännössä ei siten säädetä velvollisuudesta asettaa energiatehokkuuspassi nähtäville silloin, kun tällaiset rakennukset ovat muiden kuin viranomaisten käytössä ja yleisön toistuvien käyntien kohteena. Tarvittava lainsäädäntö on edelleenkin vasta valmisteltavana.

3. Tšekin tasavalta ei siten ole varmistanut, että rakennuksissa, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m^2 ja joille on annettu energiatehokkuustodistus kyseisen direktiivin 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja jotka ovat yleisön toistuvien käyntien kohteena, energiatehokkuustodistus on asetettava nähtäville, ja se ei siten ole noudattanut direktiivin 13 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

(1) EUVL 2010, L 153, s. 13.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.4.2019 — Milis Energy SpA v. Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico ja Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(asia C-306/19)

(2019/C 213/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Milis Energy SpA

Vastaajat: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico ja Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Ennakkoratkaisukysymys

Onko unionin oikeus esteenä asetuksen (decreto-legge) nro 91/2014, joka on muutettu laiksi lailla nro 116/2014, 26 §:n 2 ja 3 momentin kaltaisten kansallisten oikeussääntöjen soveltamiselle, joilla rajoitetaan tai viivytetään huomattavalla tavalla lailla jo myönnettyjen ja sellaisten erillissopimusten perusteella määriteltyjen kannustimien myöntämistä, jotka aurinkosähköenergian tuottajayritykset ovat tehneet kyseisestä menettelystä vastuussa olevan julkisen yhtiön eli Gestore dei servizi energetici S.p.A:n kanssa? Ovatko tällaiset kansalliset oikeussäännöt unionin oikeuden yleisten oikeusperiaatteiden, kuten perustellun luottamuksen, oikeusvarmuuden, vilpittömän yhteistyön ja tehokkaan vaikutuksen periaatteiden, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklan, direktiivin 2009/28/EY (1) ja siinä säädettyjä tukijärjestelmiä koskevien sääntöjen sekä SEUT 216 artiklan 2 kohdan mukaisia, kun kyseisiä kansallisia säännöksiä tarkastellaan Euroopan energiaperuskirjaan kannalta?

(1) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY (EUVL 2009, L 140, s. 16)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekki) on esittänyt 16.4.2019 — BONVER WIN, a. s. v. Ministerstvo financí

(asia C-311/19)

(2019/C 213/18)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: BONVER WIN, a. s.

Vastapuoli: Ministerstvo financí

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Sovelletaanko SEUT 56 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja kansalliseen lainsäädäntöön (yleinen kunnallinen määräys), jolla kielletään kunnan jossakin osassa tietty palvelu vain siitä syystä, että osa tällaisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvan palvelujen tarjoajan asiakkaista voi olla tai on kotoisin toisesta unionin jäsenvaltiosta?

   Mikäli sovelletaan, riittääkö SEUT 56 artiklan soveltamiseen pelkkä väite toisesta jäsenvaltiosta kotoisin olevien asiakkaiden olemassaolosta vai onko palvelujen tarjoajan osoitettava, että palveluja tarjotaan tosiasiallisesti toisten jäsenvaltioiden kansalaisista koostuville asiakkaille?

2) Onko ensimmäisen kysymyksen kannalta mitään merkitystä sillä, että

   a) mahdollinen palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittaminen on merkittävästi rajattu niin maantieteellisesti kuin asiallisestikin (de minimis -poikkeuksen mahdollinen sovellettavuus);

   b) ei vaikuta ilmeiseltä, että kansallinen lainsäädäntö asettaisi oikeudellisesti tai tosiasiallisesti erilaiseen asemaan toimijat, jotka tarjoavat palvelujaan ensisijaisesti muiden jäsenvaltioiden kansalaisille, ja toimijat, jotka

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 24.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-131/16 ja T-263/16, Belgia ja Magnetrol International v. komissio, 14.2.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. J. Loewenthal ja F. Tomat)

Muut osapuolet: Belgian kuningaskunta, Magnetrol International ja Irlanti

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-131/16 ja T-263/16, Belgia ja Magnetrol International v. komissio (EU:T:2019:91) 14.2.2019 antaman tuomion siltä osin kuin siinä todetaan, että ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtiontukiohjelmasta SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), jonka Belgia on toteuttanut, 11.1.2016 annetussa komission päätöksessä (EU) 2016/1699 ([1]) virheellisesti luokiteltiin "ylisuurien voittojen" järjestelmä asetuksen 2015/1589 ([2]) 1 artiklan d alakohdassa tarkoitetuksi ohjelmaksi

— palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä tarkastelee uudelleen kanneperusteet, joita ei ole vielä tarkasteltu, ja

— määrää, että oikeudenkäyntikuluista ensimmäisessä asteessa ja valitusasteessa päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että oli virheellistä luokitella "ylisuurien voittojen" verotuksesta ennakolta tehtäviä päätöksiä koskeva Belgian vuosina 2004–2014 täytäntöön panema käytäntö asetuksen 2015/1589 1 artiklan d alakohdassa tarkoitetuksi ohjelmaksi.

Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti 1 artiklan d alakohdan ensimmäistä edellytystä ja otti huomioon vääristyneellä tavalla riidanalaisen päätöksen 94–110 perustelukappaleen todetessaan, että komission mukaan ainoastaan 99 perustelukappaleessa lueteltuja lainsäädäntötoimia oli pidettävä "ylisuurien voittojen" ohjelman perustana.

Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti 1 artiklan d alakohdan toista edellytystä ja otti huomioon vääristyneellä tavalla riidanalaisen päätöksen 100–108 perustelukappaleen todetessaan, että "ylisuurien voittojen" verovapauden myöntäminen edellytti täydentäviä täytäntöönpanotoimia.

Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti 1 artiklan d alakohdan kolmatta edellytystä ja otti huomioon vääristyneellä tavalla riidanalaisen päätöksen 66, 102, 103, 109, 139 ja 140 perustelukappaleen todetessaan, että täydentävät täytäntöönpanotoimet olivat välttämättömiä "ylisuurien voittojen" verovapauden edunsaajien määrittämiseksi.

Viimein unionin yleinen tuomioistuin jätti vaille huomiota 1 artiklan d alakohdan tarkoituksen (ratio legis) todetessaan, että komissio luokitteli virheellisesti "ylisuurien voittojen" järjestelmän kyseisessä säännöksessä tarkoitetuksi ohjelmaksi.

([1]) EUVL 2016, L 260, s. 61.

([2]) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

Valitus, jonka Drex Technologies SA on tehnyt 29.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-414/16, Drex Techonologies v. neuvosto, 28.2.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-348/19 P)

(2019/C 213/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Drex Technologies SA (edustaja: E. Ruchat, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Valitus on otettava tutkittavaksi ja todettava perustelluksi,

minkä johdosta

— tuomio 28.2.2019 (T-414/16) on kumottava ja asiassa annettava uusi, seuraavansisältöinen ratkaisu:

— 27.5.2016 annettu päätös (YUTP) 2016/850 ([1]) ja sitä seuranneet täytäntöönpanotoimet kumotaan siltä osin kuin ne koskevat valittajaa

— neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta.

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan on tehty oikeudellinen virhe, kun unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon valittajan oikeutta tulla kuulluksi, joka on vahvistettu perusoikeuskirjan 41 artiklassa, ennen uusien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista.

Toisen valitusperusteen mukaan on tehty oikeudellinen virhe ja tosiseikat on otettu vääristyneellä tavalla huomioon, kun unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon seikkoja, jotka valittaja esitti kumoamiskanteensa tueksi osoittaakseen, että se ei tukenut Syyrian hallintoa.

Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei todennut, että päätöksen 2013/255/YUTP 27 ja 28 artiklan säännökset, joiden mukaan pelkkä kuuluminen Al-Assadin tai Makhloufin perheeseen on itsenäinen arviointiperuste, joka oikeuttaa seuraamuksen määräämiseen, ovat lainvastaisia, ja käänsi näin samalla todistustaakan.

([1]) Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 27.5.2016 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2016/850 (EUVL 2016, L 141, s. 125).

Valitus, jonka Almashreq Investment Fund on tehnyt 29.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-415/16, Almashreq Investment Fund v. neuvosto, 28.2.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-349/19 P)

(2019/C 213/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Almashreq Investment Fund (edustaja: E. Ruchat, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Valitus on otettava tutkittavaksi ja todettava perustelluksi,

— minkä johdosta

tuomio 28.2.2019 (T-415/16) on kumottava ja asiassa annettava uusi, seuraavansisältöinen ratkaisu:

— 27.5.2016 annettu päätös (YUTP) 2016/850 ([1]) ja sitä seuranneet täytäntöönpanotoimet kumotaan siltä osin kuin ne koskevat valittajaa

— neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta.

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan on tehty oikeudellinen virhe, kun unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon valittajan oikeutta tulla kuulluksi, joka on vahvistettu perusoikeuskirjan 41 artiklassa, ennen uusien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista.

Toisen valitusperusteen mukaan on tehty oikeudellinen virhe ja tosiseikat on otettu vääristyneellä tavalla huomioon, kun unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon seikkoja, jotka valittaja esitti kumoamiskanteensa tueksi osoittaakseen, että se ei tukenut Syyrian hallintoa.

Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei todennut, että päätöksen 2013/255/YUTP 27 ja 28 artiklan säännökset, joiden mukaan pelkkä kuuluminen Al-Assadin tai Makhloufin perheeseen on itsenäinen arviointiperuste, joka oikeuttaa seuraamuksen määräämiseen, ovat lainvastaisia, ja käänsi näin samalla todistustaakan.

([1]) Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 27.5.2016 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2016/850 (EUVL 2016, L 141, s. 125).

Valitus, jonka Souruh SA on tehnyt 29.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-440/16, Souruh v. neuvosto, 28.2.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-350/19 P)

(2019/C 213/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Souruh SA (edustaja: E. Ruchat, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Valitus on otettava tutkittavaksi ja todettava perustelluksi,

— minkä johdosta

tuomio 28.2.2019 (T-440/16) on kumottava ja asiassa annettava uusi, seuraavansisältöinen ratkaisu:

— 27.5.2016 annettu päätös (YUTP) 2016/850 ([1]) ja sitä seuranneet täytäntöönpanotoimet kumotaan siltä osin kuin ne koskevat valittajaa

— neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta.

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan on tehty oikeudellinen virhe, kun unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon valittajan oikeutta tulla kuulluksi, joka on vahvistettu perusoikeuskirjan 41 artiklassa, ennen uusien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista.

Toisen valitusperusteen mukaan on tehty oikeudellinen virhe ja tosiseikat on otettu vääristyneellä tavalla huomioon, kun unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon seikkoja, jotka valittaja esitti kumoamiskanteensa tueksi osoittaakseen, että se ei tukenut Syyrian hallintoa.

Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei todennut, että päätöksen 2013/255/YUTP 27 ja 28 artiklan säännökset, joiden mukaan pelkkä kuuluminen Al-Assadin tai Makhloufin perheeseen on itsenäinen arviointiperuste, joka oikeuttaa seuraamuksen määräämiseen, ovat lainvastaisia, ja käänsi näin samalla todistustaakan.

([1]) Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 27.5.2016 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2016/850 (EUVL 2016, L 141, s. 125).

Kanne 10.5.2019 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(asia C-371/19)

(2019/C 213/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Jokubauskaitė ja R. Pethke)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että

— todetaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([1]) 170 ja 171 artiklan ja yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyn arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille 12.2.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/9/EY ([2]) 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on systemaattisesti kieltäytynyt vaatimasta arvonlisäveron palautushakemuksesta puuttuvia tietoja ja sen sijasta hylännyt näissä tapauksissa palautushakemukset suoraan silloin kun sellaiset tiedot voidaan toimittaa vasta 30.9. päättyvän määräajan jälkeen

— Saksan liittotasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan komissio esittää kanteensa tueksi seuraavat kolme kanneperustetta.

1. Ensimmäinen kanneperuste — Arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen loukkaaminen

Saksan liittotasavalta on loukannut direktiivin 2006/112 170 ja 171 artiklassa ja direktiivin 2008/9 5 artiklassa olevaa arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatetta, jonka mukaan verovelvolliselle on tavaroiden ja palvelujen oston yhteydessä hyvitettävä vaihdannan aikaisemmissa vaiheissa suoritettu arvonlisävero.

Arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaan on hyväksyttävä kaikki sellaiset palautusvaatimukset, jotka täyttävät aineelliset edellytykset. Jos palautuksen aineellisten edellytysten täyttymisestä on epäilyksiä, palautushakemukset voidaan direktiivin 2008/9 5 artiklan ja 21 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan hylätä vain silloin, kun palautusjäsenvaltion kyseisen direktiivin 20 artiklan mukaisesti tekemät tietopyynnöt ovat jääneet tuloksettomiksi.

2. Toinen kanneperuste — Arvonlisäveron palautuksensaantioikeuden tehokasta vaikutusta koskevan periaatteen loukkaaminen

Saksan liittotasavallan kannattama direktiivin 2008/9 20 artiklan 1 kohdan tulkinta estää sellaista verovelvollista, joka ei ole sijoittautunut palautusjäsenvaltioon, käyttämästä tehokkaasti oikeuttaan saada arvonlisävero palautetuksi. Saksan veroviranomaisten hallintokäytännöllä rajoitetaan täten näiden verovelvollisten direktiivin 2006/112 170 ja 171 artiklaan ja direktiivin 2008/9 5 artiklaan perustuvia oikeuksia.

Jotta neutraalisuusperiaatetta voidaan noudattaa mahdollisimman pitkälle, direktiivin 2006/112 ja direktiivin 2008/9 tehokas vaikutus edellyttää, että aineellisten edellytysten puolesta olemassa olevat arvonlisäveron palautuksensaantioikeudet voidaan toteuttaa. Komission mukaan sääntelyllä pyritään vaihdannan aikaisemmissa vaiheissa suoritetun arvonlisäveron täydelliseen hyvittämiseen tavaroiden ja palvelujen oston yhteydessä ja näin ollen pitkälti samojen kilpailun edellytysten luomiseen kaikille verovelvollisille myös silloin, kun kyse on rajatylittävistä luovutuksista ja suorituksista. Tämän osalta on käytettävä kaikkia asianmukaisia hallintotoimenpiteitä, joista direktiivissä on säädetty arvonlisäveron palautuksensaantioikeuksien toteuttamiseksi.

3. Kolmas kanneperuste — Luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Saksan liittotasavallan systemaattisella kieltäytymisellä vaatimasta direktiivin 2008/9 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti lisätietoja ja todisteita loukataan luottamuksensuojan periaatetta. Palautushakemusta koskevan vastaanottotodistuksen saamisen jälkeen jokaisen verovelvollisen pitäisi voida saada luottaa siihen, että hänen hakemuksensa käsitellään kyseisen direktiivin säännösten mukaisesti. Mikäli näin ei tapahdu, hänen luottamustaan siihen, että hakemus käsitellään lain mukaisesti, loukataan.

([1]) EUVL 2006, L 347, s. 1.
([2]) EUVL 2008, L 44, s. 23.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.5.2019 — QH v. parlamentti

(asia T-748/16) [1]

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Henkilöstösääntöjen 24 artikla — Avustamispyyntö — Henkilöstösääntöjen 12 a artikla — Työpaikkakiusaaminen — Päätös hylätä avustamispyyntö — Objektiivisuuden ja puolueettomuuden periaatteet — Oikeus hyvään hallintoon — Oikeus tulla kuulluksi)

(2019/C 213/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: QH (edustajat: aluksi asianajajat N. Lhoëst ja S. Michiels, sitten N. Lhoëst)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: M. Ecker ja Í. Ní Riagáin Düro)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus saada yhtäältä kumotuiksi 26.1.2016 tehty parlamentin päätös, jolla tämän toimielimen työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen on hylännyt kantajan 11.12.2014 esittämän avustamispyynnön, ja 12.7.2016 tehty päätös, jolla työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen on hylännyt kantajan esittämän oikaisuvaatimuksen, ja saada toisaalta korvaus vahingosta, jonka kantaja väittää kärsineensä kyseisen viranomaisen avustamispyynnön käsittelyssä tekemistä lainvastaisuuksista.

Tuomiolauselma

1) Päätös, jonka Euroopan parlamentti on tehnyt 26.1.2016 QH:n avustamispyynnön hylkäämisestä, sellaisena kuin se on pysytettynä oikaisuvaatimuksen hylkäämisestä 12.7.2016 tehdyllä päätöksellä, kumotaan.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

---

[1] EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.5.2019 — Espanja v. komissio

(asia T-49/17) [1]

(Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Rahoitusoikaisut — Tuottajan käsite — Tuottajajärjestön tilojen ulkopuolella toteutetut investoinnit — Toimintaohjelman hyväksymistä edeltävät tarkastukset — Menojen hyväksymisen valvonta — Kertaluonteinen rahoitusoikaisu — Kiinteämääräinen rahoitusoikaisu — Oikeasuhteisuus — Perusteluvelvollisuus)

(2019/C 213/25)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: aluksi V. Ester Casas, abogado del Estado, sitten S. Jiménez García)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Lewis ja M. Morales Puerta)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus saada osittain kumotuksi 15.11.2016 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2018 Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle (EUVL 2016, L 312, s. 26).

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

[1] EUVL C 95, 27.3.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.5.2019 — Scor v. komissio

(asia T-135/17) [1]

(Valtiontuet — Luonnonkatastrofiriskien jälleenvakuuttamisen markkinat — CCR:lle valtion rajattomana vakuutena myönnetty tuki — Päätös, jolla tuki todetaan alustavan tutkintavaiheen päätteeksi sisämarkkinoille soveltuvaksi — SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta — Kumoamiskanne — Asiavaltuus — Kilpailuasemaan kohdistuvan huomattavan vaikutuksen puuttuminen — Osittainen tutkimatta jättäminen — Osapuolten, joita asia koskee, menettelylliset oikeudet — Osapuolen, jota asia koskee, asema — Vakavien vaikeuksien puuttuminen)

(2019/C 213/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Scor SE (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat N. Baverez, N. Autet, M. Béas ja G. Marson)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky, A. Bouchagiar ja K. Blanck)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Ranskan tasavalta (asiamiehet: aluksi D. Colas, B. Fodda, E. de Moustier ja J. Bousin, sitten D. Colas, B. Fodda, P. Dodeller, R. Coesme ja E. de Moustier) ja Caisse centrale de réassurance (Pariisi, Ranska) (edustajat: aluksi asianajajat J.-P. Gunther, A. Giraud ja S. Petit, sitten A. Giraud ja S. Petit)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus saada kumotuksi Ranskan toteuttamista toimenpiteistä SA.37649 ja SA.45860 26.9.2016 annettu komission päätös C(2016) final siltä osin kuin komissio on todennut siinä sisämarkkinoille soveltuvaksi rajattoman vakuuden, joka CCR:lle on myönnetty tämän harjoittamaan luonnonkatastrofiriskien jälleenvakuuttamista koskevaan toimintaan.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Scor SE vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission ja Caisse centrale de réassurancen (CCR) oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön yhteydessä aiheutuneet kulut.

3) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, mukaan lukien luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön yhteydessä aiheutuneet kulut.

([1]) EUVL C 144, 8.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.5.2019 — Saksa v. komissio

(asia T-239/17) ([1])

(Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Saksan toteuttamat menot — Kiinteä rahoitusoikaisu, jota sovelletaan olennaisten valvontatoimien riittämättömän toistuvuuden vuoksi — Korkojen vuosittaista laskemista ja kirjaamista koskeva velvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 ja 32 artikla — Asetuksen (EY) N:o 885/2006 6 artiklan h alakohta — Perusteluvelvollisuus — Oikeasuhteisuus)

(2019/C 213/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: aluksi D. Klebs ja T. Henze, sitten D. Klebs)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja M. Zalewski)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 14.2.2017 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/264 (EUVL 2017, L 39, s. 12) osittaista kumoamista Saksan liittotasavaltaa koskevilta osin

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

([1]) EUVL C 195, 19.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019 — Wattiau v. parlamentti

(asia T-737/17) ([1])

(Henkilöstö — Sosiaaliturva — Yhteinen sairausvakuutusjärjestelmä — Sairauskulujen korvaaminen — Erityisesti unionin, Luxemburgin ja Entente des hôpitaux luxembourgeois'n tekemä sopimus yhteisessä sairausvakuutusjärjestelmässä vakuutettujen sairaalahoidon hinnoittelusta — Lainvastaisuusväite — Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa koskeva periaate — SEUT 18 artiklan ensimmäinen kohta — Perusoikeuskirjan 20 ja 21 artikla — Virkamiehiin sovellettavan yhteisen sairausvakuutussäännöstön 39 artikla)

(2019/C 213/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Francis Wattiau (Bridel, Luxemburg) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: J. van Pottelberge ja M. Rantala)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuvasta vaatimus kumota yhtäältä Euroopan unionin yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän Luxemburgin maksutoimiston päätös, sellaisena kuin se ilmenee 25.1.2017 päivätystä korvauslaskelmasta nro 244, jonka mukaan kantaja vastaa 843,01 euron määrästä, ja toisaalta parlamentin pääsihteerin nimittävänä viranomaisena 2.8.2017 tekemä päätös, jossa vahvistetaan maksutoimiston päätös

Tuomiolauselma

1) Euroopan unionin yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän Luxemburgin maksutoimiston päätös, sellaisena kuin se ilmenee 25.1.2017 päivätystä korvauslaskelmasta nro 244, jonka mukaan Francis Wattiau vastaa 843,01 euron määrästä, joka on 15 prosenttia 30.5.2016 päivätystä sairaanhoitolaskusta, kumotaan.

2) Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Wattiaun oikeudenkäyntikulut.

3) Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

([1]) EUVL C 32, 29.1.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019 — Kuota International v. EUIPO — Sintema Sport (K)

(asia T-136/18) ([1])

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-kuviomerkki K — Ehdoton mitättömyysperuste — Vilpillinen mieli — Asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2019/C 213/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Kuota International Corp. Ltd (Road Town, Brittiläiset Neitsytsaaret) (edustaja: asianajaja C. Herissay Ducamp)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: V. Ruzek)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Sintema Sport Srl (Albiate, Italia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 15.12.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 3111/2014-1), joka koskee osapuolten Kuota International ja Sintema Sport välistä mitättömyysmenettelyä

Tuomiolauselma

1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 15.12.2017 tekemä päätös (asia R 3111/2014-1) kumotaan.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) EUIPO velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

([1]) EUVL C 166, 14.5.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.5.2019 — Sona Nutrition v. EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(asiat T-152/18–T-155/18) [1]

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemukset kuviomerkkien SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkeiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki MULTIPLUS — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2019/C 213/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irlanti) (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Gája)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat K. Neefs ja S. Cubitt)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanteet EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 20.12.2017 tekemistä päätöksistä (asiat R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 ja R 1323/2017-4), jotka koskevat osapuolten Sona Nutrition ja Solgar Holdings välisiä väitemenettelyjä.

Tuomiolauselma

1) Asiat T-152/18–T-155/18 yhdistetään tuomion antamista varten.

2) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 20.12.2017 tekemät päätökset (asiat R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 ja R 1323/2017-4) kumotaan.

3) EUIPO ja Solgar Holdings, Inc. vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne kumpikin velvoitetaan korvaamaan puolet Sona Nutrition Ltd:lle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

[1] EUVL C 152, 30.4.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019 — Briois v. parlamentti

(asia T-214/18) [1]

(Erioikeudet ja vapaudet — Euroopan parlamentin jäsen — Päätös parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä — Liityntä edustajan tehtäviin — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvän hallinnon periaate — Puolustautumisoikeudet — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)

(2019/C 213/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Ranska) (edustaja: asianajaja F. Wagner)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: N. Görlitz ja S. Alonso de León)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota 6.2.2018 tehty parlamentin päätös P8_TA(2018)0020, jolla kantajan parlamentaarinen koskemattomuus pidätettiin, ja toisaalta SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus korvata vahinko, joka kantajalle on väitetysti aiheutunut

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Steeve Briois vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.

[1] EUVL C 211, 18.6.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.5.2019 — Mauritsch v. INEA

(asia T-271/18) [1]

(Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Määräaikainen sopimus — Se, että kantaja on alun perin hylännyt tarjouksen sopimuksen jatkamisesta — Irtisanoutuminen — Työttömyyskorvausta koskevan oikeuden epääminen — Vastuu)

(2019/C 213/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Walter Mauritsch (Wien, Itävalta) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Champetier)

Vastaaja: Innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirasto (INEA) (asiamies: I. Ramallo, avustajanaan asianajaja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus saada yhtäältä kumotuiksi ensinnäkin 24.1.2018 tehty INEA:n päätös, jolla hylätään kantajan 4.10.2017 esittämä oikaisuvaatimus, ja toiseksi 2.8.2017 tehty INEA:n päätös, jolla hylätään kantajan 10.4.2017 esittämä vahingonkorvausvaatimus, ja toisaalta saada korvaus vahingosta, jonka kantaja väittää kärsineensä kyseisten päätösten takia.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Walter Mauritsch velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(1) EUVL C 231, 2.7.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.5.2019 — WP v. EUIPO

(asia T-407/18) (1)

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikainen sopimus — Päätös jättää sopimus uusimatta — Ilmeinen arviointivirhe — Huolenpitovelvollisuus — Yhdenvertainen kohtelu — Kanteen ja valituksen keskinäistä vastaavuutta koskeva sääntö)

(2019/C 213/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: WP (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Lukošiūtė ja K. Tóth)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus saada kumotuksi 6.10.2017 tehty EUIPO:n päätös, jolla kieltäydytään uusimasta toista kertaa kantajan väliaikaisen toimihenkilön sopimusta.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) WP velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(1) EUVL C 319, 10.9.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.5.2019 — Fissler v. EUIPO (vita)

(asia T-423/18) [1]

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin vita rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Kuvailevuus — Ominaisuuden käsite — Värin nimi — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)

(2019/C 213/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Saksa) (edustajat: asianajajat G. Hasselblatt ja K. Middelhoff)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: W. Schramek ja D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 28.3.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 1326/2017-5), joka koskee hakemusta sanamerkin vita rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 28.3.2018 tekemä päätös (asia R 1326/2017-5) kumotaan.

2) EUIPO velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

[1] EUVL C 294, 20.8.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019 — Lupu v. EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)

(asia T-558/18) [1]

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Djili DS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki DJILI — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta)

(2019/C 213/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Victor Lupu (Bukarest, Romania) (edustaja: asianajaja P. Acsinte)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Gája ja H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgaria) (edustaja: asianajaja C.-R. Romițan)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 5.6.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 2391/2017-5), joka koskee osapuolten Victor Lupu ja Djili Soy Dzhihangir Ibryam välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Victor Lupu velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

([1]) EUVL C 408, 12.11.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — Promeco v. EUIPO — Aerts (Astiat)

(asia T-353/18) ([1])

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2019/C 213/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Promeco NV (Kortrijk, Belgia) (edustajat: asianajajat H. Hartwig ja A. von Mühlendahl)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Folliard-Monguiral ja H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Aerts NV (Geel, Belgia) (edustajat: asianajajat G. Glas ja T. Carmeliet)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n suuren valituslautakunnan 16.2.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 459/2016-G), joka koskee osapuolten Promeco NV ja Aerts NV välistä mitättömyysmenettelyä

Määräysosa

1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.

2) Promeco NV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.

3) Aerts NV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

([1]) EUVL C 259, 23.7.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.4.2019 — Engel v. EUIPO — F. Engel (ENGEL)

(asia T-381/18) ([1])

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2019/C 213/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Engel GmbH (Pfullingen, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Pfitzer)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Gája ja H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: F. Engel K/S (Haderslev, Tanska) (edustaja: asianajaja L. Elmgaard Sørensen)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 26.3.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 1423/2017-2), joka koskee osapuolten F. Engel ja Engel välistä väitemenettelyä

Määräysosa

1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.

2) Engel GmbH ja F. Engel K/S vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja Engel GmbH velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.

([1]) EUVL C 276, 6.8.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.4.2019 — Dermatest v. EUIPO (DERMATEST)

(asia T-495/18) [1]

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin DERMATEST rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröinnin epääminen — Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2019/C 213/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Saksa) (edustajat: asianajajat J. Bühling ja D. Graetsch)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: W. Schramek, D. Hanf ja D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 12.6.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 426/2018-4), joka koskee hakemusta sanamerkin DERMATEST rekisteröimiseksi Euroopan unionin tavaramerkiksi

Määräysosa

1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.

2) Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

[1] EUVL C 352, 1.10.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — Romania v. komissio

(asia T-530/18) [1]

(Kumoamiskanne — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Komission täytäntöönpanopäätös — Tiedoksianto adressaatille — Päätöksen julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä — Kanteen nostamisen määräaika — Alkamisajankohta — Kanteen nostaminen liian myöhään — Tutkimatta jättäminen)

(2019/C 213/39)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Asianosaiset

Kantaja: Romania (asiamiehet: C.-R. Canțăr, E. Gane, C.-M. Florescu ja O.-C. Ichim)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Aquilina ja L. Radu Bouyon)

Oikeudenkäynnin kohde

263 artiklaan perustuva vaatimus, jonka mukaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 13.6.2018 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/873 (EUVL 2018, L 152, s. 29) pitäisi kumota osittain eli siltä osin kuin siinä jätetään Romanian tietyt menot rahoituksen ulkopuolelle

Määräysosa

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Romania vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

([1]) EUVL C 408, 12.11.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 2.5.2019 — Jap Energéticas y Medioambientales v. komissio

(asia T-145/19 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Ympäristö — Ympäristöalan rahoitusväline (Life) — Hanke LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Maksettujen summien takaisinperintä — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2019/C 213/40)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencia, Espanja) (edustaja: asianajaja G. Alabau Zabal)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Estrada de Solà ja S. Izquierdo Pérez)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus 14.1.2019 tehdyn komission päätöksen BUDG/DGA 1/C4/CB/3241812545, joka koskee 82 750,96 euron suuruisen summan perimistä takaisin kantajalta viivästyskorkoineen, täytäntöönpanon lykkäämisestä.

Määräysosa

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 20.2.2019 — Pavel v. EUIPO — bugatti (B)

(asia T-114/19)

(2019/C 213/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Romania) (edustaja: asianajaja E. Nedelcu)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: bugatti GmbH (Herford, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin B rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — EU-tavaramerkki nro 13 545 181

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 14.12.2018 yhdistetyissä asioissa R 49/2018-1 ja R 85/2018-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja toteaa, että EU-tavaramerkki 013545181 on rekisteröity asianmukaisesti sellaisena kuin se rekisteröitiin 5.5.2016 kaikkia tavaroita ja palveluja varten, ja

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ei voida soveltaa.

— Yleiseen etuun kohdistuvasta haitasta ei ole esitetty näyttöä.

Kanne 4.4.2019 — BF v. komissio

(asia T-190/19)

(2019/C 213/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: BF (edustajat: asianajaja S. Gesterkamp ja professori C. König)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että päivämäärästä 18.12.2018 lähtien, joka oli päivä, jona kantajan toinen kirje, jossa vastaajaa kehotettiin toimimaan, annettiin tälle tiedoksi sähköisesti, vastaaja laiminlöi toimimattomuutensa vuoksi velvollisuuteensa antaa päätös, joka oli toimitettava kantajalle kantelijana, alustavan tutkintamenettelyn päättämisestä valtiontukiasiaa SA.48706 (RVV Rostocker Versorgungs- und Verkehrs-Holding GmbH and Nordwasser GmbH) koskevassa menettelyssä eli joko päätös muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tai sen aloittamatta jättämisestä

— velvoittamaan vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja

— varotoimena ja toissijaisesti siinä tapauksessa, että vastaaja korjaa toimimatta jättämisensä kanteen nostamisen jälkeen, velvoittamaan vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

Kantaja väittää ensiksi, että edellytykset laiminlyöntikanteen nostamiselle täyttyvät, koska erityisesti tosiseikkojen osalta asia oli ratkaisukelpoinen toisen kirjeen, jossa vastaajaa kehotettiin toimimaan, tiedoksiantamispäivänä alustavan tutkintamenettelyn päättämistä koskevan päätöksen antamiseksi asetuksen (EU) 2015/1589 ([1]) 4 artiklan nojalla.

Kantaja väittää edelleen, että 17.12.2018 päivätyssä hallinnollisessa kirjeessään vastaaja totesi yksinomaan normatiivisesti, että Nordwasser GmbH:lla on lakisääteinen monopoli, joka perustuu in-house-liiketoimeen ja jonka vuoksi SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukaisen kilpailun vääristäminen voidaan sulkea pois, käsittelemättä sellaisia tosiseikkoja koskevia kysymyksiä, jotka koskevat suotuisaa kohtelua koskevia seikkoja.

Kantaja väittää niin ikään, että kantelunsa yhteydessä se oli jo menettelyn aikaisemmassa vaiheessa osoittanut vääräksi sen, että lakisääteinen monopoli oli muodostettu unionin oikeuden mukaisesti. Vastaajan olisi joka tapauksessa pitänyt ilmaista puhtaasti oikeudellinen kantansa tukeutumalla toteennäytettyihin tosiseikkoihin ja näin ollen ainakin pitänyt antaa viimeistään joulukuussa 2018 kannekelpoinen päätös muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättämisestä asetuksen (EU) 2015/1589 4 artiklan 2 kohdan nojalla.

([1]) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9)

Kanne 4.4.2019 — AZ v. komissio

(asia T-196/19)

(2019/C 213/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: AZ (edustajat: asianajajat F. Wagner ja N. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

— tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötyneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY ([1]) 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

([1]) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 4.4.2019 — BA v. komissio

(asia T-198/19)

(2019/C 213/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: BA (edustajat: asianajajat F. Wagner ja N. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

— tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötyneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY ([1]) 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

([1]) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 4.4.2019 — BB v. komissio

(asia T-200/19)

(2019/C 213/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: BB (edustajat: asianajajat F. Wagner ja N. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

— tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötyneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY ([1]) 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

([1]) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 4.4.2019 — BC v. komissio

(asia T-201/19)

(2019/C 213/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: BC (edustajat: asianajajat F. Wagner ja N. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

— tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötyneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY ([1]) 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

([1]) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 4.4.2019 — BD v. komissio

(asia T-205/19)

(2019/C 213/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: BD (edustajat: asianajajat F. Wagner ja N. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

— tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötyneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY ([1]) 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

([1]) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 5.4.2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale ym. v. komissio

(asia T-210/19)

(2019/C 213/48)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Società Agricola Tenuta di Rimale (Fidenza, Italia) ja 9 muuta kantajaa (edustajinaan: asianajajat M. Libertini, A. Scognamiglio ja M. Spolidoro)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa kanteen kohteena olevan komission antaman ilmoituksen ja velvoittaa ottamaan uudelleen tutkittavaksi kantajien tekemän kantelun perusteet. Tämän uuden tutkinnan pitäisi perustua eri lähtökohtiin ja asianmukaisempaan tulkintaan maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) 150 artiklasta, asian perusteellisempaan selvittämiseen, jonka avulla kyettäisiin paremmin havaitsemaan niiden perusteluiden asiavirheet ja epäjohdonmukaisuus, joihin Consorzio oli vedonnut vahvistaakseen Parmigiano Reggiano (suojattu alkuperänimitys) -nimisen juuston tarjontaa varten vireille pannussa maidon tarjouspyyntömenettelyssä sovelletut syrjivät ja perusteettomat säännöt.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena on Euroopan komission maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston 6.2.2109 päiväämä ilmoitus siitä, että kantajien 5.2.2018 tekemä kantelu jätetään tutkimatta. Kantajat olivat kantelussaan moittineet maa- ja metsätalous- ja elintarvikeministeriön 15.12.2016 antamaa asetusta nro 6762, jolla hyväksyttiin Parmigiano Reggiano -juuston tarjonnan sääntely kolmivuotiskaudeksi 2017–2019 ja saman ministeriön 19.9.2017 antama asetus nro 5320, jolla kolmivuotissuunnitelmaa muutettiin.

Kantajat vetoavat kanteessaan kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 150 artiklaa on tulkittu väärin siltä osin kuin kyse on niiden tuottajien määräenemmistön vahvistamisesta, joihin tarjonnan sääntely vaikuttaa.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 150 artiklaa on tulkittu väärin siltä osin kuin kyse on tarpeesta vahvistaa markkinoiden epätasapainoon keskeisesti vaikuttavat seikat sellaisten väliaikaisesti sovellettavien toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla tarjontaa säännellään, ja esittää tälle asianmukaiset perustelut.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 150 artiklaa on tulkittu väärin siltä osin kuin kyse on tarjonnan sääntelyä koskevien suunnitelmien kiellosta, mikäli nämä ovat syrjiviä.

([1]) Maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 608).

Kanne 8.4.2019 — Klöckner Pentaplast v. komissio

(asia T-231/19)

(2019/C 213/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Klöckner Pentaplast GmbH (Heiligenroth, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta sekä

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

Kanne 8.4.2019 — H&R Ölwerke Schindler v. komissio

(asia T-232/19)

(2019/C 213/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: H&R Ölwerke Schindler GmbH (Hamburg, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

— tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötyneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY ([1]) 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

([1]) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 9.4.2019 — Infineon Technologies Dresden v. komissio

(asia T-233/19)

(2019/C 213/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co KG (Dresden, Saksa) (edustajat: asianajajat L. Assmann ja M. Peiffer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan vastaajan 28.5.2018 tekemän päätöksen, joka on annettu tiedoksi numerolla C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) ja joka koskee valtiontukea SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), jonka Saksa on myöntänyt sähköverkkomaksuasetuksen (Stromnetzentgeltverordnung, jäljempänä StromNEV) 19 §:ssä tarkoitetuille suurille sähkönkuluttajille, ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kanneperusteeseen, jonka mukaan riidanalainen päätös on lainvastainen sillä perusteella, että StromNEV:n 19 §:n 2 momentin toisessa virkkeessä säädetty vapauttaminen verkkomaksusta ei ole SEUT 107 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitettua valtiontukea.

Tältä osin kantaja väittää ensinnäkin, että StromNEV:n 19 §:n 2 momenttiin perustuvia vapautuksia verkkomaksusta ei ole rahoitettu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla valtion varoista, vaan yksityisoikeudellisesti perustettujen saksalaisten sähköverkkoyhtiöiden, joista valtion ei voida katsoa olevan vastuussa, varoista. Riidanalaista lisämaksua ei voida vaikutustensa puolesta samastaan myöskään maksuun, jota peritään sähkön kulutuksesta Saksassa. Saksan liittotasavallalla ei ole myöskään mitään valvontavaltaa näiden varojen hallinnoinnista vastaaviin sähkön siirtoverkon haltijoihin nähden.

Kantaja väittää lisäksi, että StromNEV:n 19 §:n 2 momenttiin perustuva vapautus verkkomaksusta eroaa huomattavilta osin tilanteista, joista oli kyse asioissa C-206/06, Essent Netwerk Noord ym., ja C-262/12, Vent De Colère!. Riidanalaista vapautusta voidaan kuitenkin verrata asiassa C-405/16 P, Saksa v. komissio, kyseessä olleeseen lisään, eikä sitä näin ollen voida pitää tukena.

Kanne 9.4.2019 — Infineon Technologies v. komissio

(asia T-234/19)

(2019/C 213/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Saksa) (edustajat: asianajajat L. Assmann ja M. Peiffer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan vastaajan 28.5.2018 tekemän päätöksen, joka on annettu tiedoksi numerolla C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) ja joka koskee valtiontukea SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), jonka Saksa on myöntänyt sähköverkkomaksuasetuksen (Stromnetzentgeltverordnung, jäljempänä StromNEV) 19 §:ssä tarkoitetuille suurille sähkönkuluttajille, ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kanneperusteeseen, jonka mukaan riidanalainen päätös on lainvastainen sillä perusteella, että StromNEV:n 19 §:n 2 momentin toisessa virkkeessä säädetty vapauttaminen verkkomaksusta ei ole SEUT 107 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitettua valtiontukea.

Tältä osin kantaja väittää ensinnäkin, että StromNEV:n 19 §:n 2 momenttiin perustuvia vapautuksia verkkomaksusta ei ole rahoitettu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla valtion varoista, vaan yksityisoikeudellisesti perustettujen saksalaisten sähköverkkoyhtiöiden, joista valtion ei voida katsoa olevan vastuussa, varoista. Riidanalaista lisämaksua ei voida vaikutustensa puolesta samastaan myöskään maksuun, jota peritään sähkön kulutuksesta Saksassa. Saksan liittotasavallalla ei ole myöskään mitään valvontavaltaa näiden varojen hallinnoinnista vastaaviin sähkön siirtoverkon haltijoihin nähden.

Kantaja väittää lisäksi, että StromNEV:n 19 §:n 2 momenttiin perustuva vapautus verkkomaksusta eroaa huomattavilta osin tilanteista, joista oli kyse asioissa C-206/06, Essent Netwerk Noord ym., ja C-262/12, Vent De Colère!. Riidanalaista vapautusta voidaan kuitenkin verrata asiassa C-405/16 P, Saksa v. komissio, kyseessä olleeseen lisään, eikä sitä näin ollen voida pitää tukena.

Kanne 8.4.2019 — GTP v. komissio

(asia T-237/19)

(2019/C 213/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: GTP — Glastechnik Piesau GmbH & Co. KG (Neuhaus am Rennweg, Saksa) (edustajat: asianajajat F. Wagner ja N. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

— tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötyneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY ([1]) 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

([1]) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 9.4.2019 — Wepa Hygieneprodukte ym. v. komissio

(asia T-238/19)

(2019/C 213/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Wepa Hygieneprodukte GmbH (Arnsberg, Saksa), Wepa Leuna GmbH (Leuna, Saksa) ja Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (Arnsberg) (edustajat: asianajajat H. Janssen ja A. Vallone)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan komission 28.5.2018 tekemän päätöksen, joka on annettu tiedoksi numerolla C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) ja joka koskee valtiontukea SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), jonka Saksa on myöntänyt sähköverkkomaksuasetuksen 19 §:ssä tarkoitetuille suurille sähkönkuluttajille, ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat yhteen kanneperusteeseen, jonka mukaan vapauttaminen verkkomaksusta ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

Tältä osin kantajat väittävät ensinnäkin, että vapautusta verkkomaksusta ei ole rahoitettu valtion varoista tai sellaisiksi katsottavista varoista. Tämän lisäksi ne väittävät vastaajan olettaneen virheellisesti, että 19 §:n mukainen lisä merkitsee 17.7.2008 annetussa tuomiossa Essent Netwerk Noord ym. (C-206/06, EU:C:2008:413) tarkoitettua valtion kuluttajilta perimää maksua tai veronkaltaista maksua.

Kantajat väittävät lisäksi, ettei suurille sähkönkuluttajille ole myönnetty valikoivaa etua.

Kanne 9.4.2019 — A9.com v. EUIPO (kelloa esittävä kuvake)

(asia T-240/19)

(2019/C 213/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: A9.com, Inc. (Palo Alto, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat A. Klett ja C. Mikyska)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröitävä kuviomerkki (kelloa esittävä kuvake — Rekisteröintihakemus nro 17 868 712)

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 4.2.2019 asiassa R 1309/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa että valituslautakunnassa, mukaan lukien kantajalle molemmissa menettelyistä aiheutuneet tarpeelliset kulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 2 kohdan rikkominen.

Kanne 10.4.2019 — Kambodža ja CRF v. komissio

(asia T-246/19)

(2019/C 213/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Kambodžan kuningaskunta ja Cambodia Rice Federation (CRF) (Phnom Penh, Kambodža) (edustajat: asianajajat R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 16.1.2019 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/67 ([1]) ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan Euroopan unionin tuottajien käsitteen rajaamisella samankaltaisten tai kyseisten tuotteiden kanssa suoraan kilpailevien tuotteiden, jotka on valmistettu Euroopan unionissa tuotetuista raaka-aineista (raakariisi), tuottajiin rikotaan Euroopan parlamentin ja neuvoston 25.10.2012 annetun asetuksen (EU) No 978/2012 ([2]) 22 artiklan 1 kohtaa ja 23 artiklaa. Vaihtoehtoisesti vastaajan lähestymistavalla on rikottu asetuksen N:o 978/2012 22 artiklan 2 kohtaa.

2. Toisen kanneperusteen mukaan vastaaja ei arvioinut asianmukaisesti "vakavia vaikeuksia" vastoin asetuksen N:o 978/2012 23 artiklaa, kun se tukeutui virheellisiin tai epätäsmällisiin tietoihin taikka tietoihin, jotka eivät nimenomaisesti liittyneet samankaltaiseen tuotteeseen. Tämän johdosta oli mahdotonta arvioida asianmukaisesti, täyttyvätkö asetuksen N:o 978/2012 22 artiklan 1 kohdan edellytykset samankaltaisen tuotteen osalta, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen N:o 978/2012 22 artiklan 2 kohdassa.

3. Kolmannen kanneperusteen mukaan vastaaja suoritti Kambodžan tuontihintojen ja Euroopan unionin hintojen välisen vertailun asetuksen N:o 978/2012 22 artiklan 1 kohtaa ja 23 artiklaa rikkovalla tavalla.

4. Neljännen kanneperusteen mukaan syy-yhteyttä koskevalla vastaajan analyysillä rikotaan asetuksen N:o 978/2012 22 artiklan 1 kohtaa, sillä Euroopan unionin tuotannonaloihin kohdistuvat vakavat vaikeudet eivät olisi olleet Kambodžan tuontimäärien ja -hintojen riittävän välitön seuraus. Siltä osin kuin asetuksessa 2019/67 nojaudutaan kumulatiiviseen analyysiin, sillä rikotaan myös asetusta N:o 978/2012.

5. Viidennen kanneperusteen mukaan vastaaja jätti ilmoittamatta useista olennaisista tosiasioista tai huomioista taikka tällaisten olennaisten tosiasioiden tai huomioiden taustalla olevista yksityiskohdista vastoin 28.8.2013 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1083/2013 ([3]) 17 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohtaa, asetuksen N:o 978/2012 38 artiklaa ja kantajan puolustautumisoikeuksia.

6. Kuudennen kanneperusteen mukaan asiakirja-aineisto on suurelta osin puutteellinen ja siitä puuttuu useita tärkeitä tietoja. Tämä on vastoin komission delegoidun asetuksen N:o 1083/2013 14 artiklaa, asetuksen N:o 978/2012 38 artiklaa ja kantajan puolustautumisoikeuksia.

([1]) Suojatoimenpiteiden käyttöönotosta Kambodžasta ja Myanmarista peräisin olevan indica-riisin tuonnissa 16.1.2019 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/67 (EUVL 2019, L 15, s. 5).

([2]) Yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) No 978/2012 (EUVL 2012, L 303, s. 1).

([3]) Yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 978/2012 säädettyyn yleisten suojatoimenpiteiden toteuttamista ja tullietuuksien väliaikaista peruuttamista koskevaan menettelyyn liittyvien sääntöjen vahvistamisesta 28.8.2013 annettu komission delegoitu asetus (EU) N:o 1083/2013 (EUVL 2013, L 293, s. 16).

Kanne 12.4.2019 — Bilde v. parlamentti

(asia T-248/19)

(2019/C 213/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Dominique Bilde (Lagrade, Ranska) (edustaja: asianajaja F. Wagner)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan parlamentin 12.3.2019 tekemän päätöksen P8_TA-PROV(2019)0137, joka koskee pyyntöä kantajan koskemattomuuden pidättämisestä 2018/2267/(IMM) ja jolla kantajan koskemattomuus pidätetään

— velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan N:o 7 (EUVL 2010, C 83, s. 266) 9 artiklan, Euroopan parlamentin työjärjestyksen (EUVL 2005, L 44, s. 1) 5 artiklan 1 ja 5 kohdan ja jäsenille osoitettujen tiedonantojen nro 11/2003 ja nro 11/2016 rikkomiseen.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu menettelyn väärinkäyttöön ja erityisesti jäsenille osoitetun tiedonannon nro 11/2016 43 artiklan rikkomiseen, koska syytetoimien taustalla olevana pyrkimyksenä on haitata kantajan poliittista toimintaa, mitä on pidettävä kantajaan kohdistuvana fumus persecutionis -tilanteena.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu unionin yleisten oikeusperiaatteiden "ne bis in idem" ja "una via electa" loukkaamiseen, menettelyn väärinkäyttöön ja harkintavallan väärinkäyttöön.

Kanne 15.4.2019 — Wieland-Werke v. komissio

(asia T-251/19)

(2019/C 213/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Wieland-Werke AG (Ulm, Saksa) (edustajat: asianajajat U. Soltész, C. von Köckritz ja K. Winkelmann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan komission 5.2.2019 asiassa M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall tekemän päätöksen

— velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa 11 kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt ilmeisiä virheitä perustaessaan kanteen kohteena olevan päätöksen niin kutsuttua "high end" -alasegmenttiä koskevaan virheelliseen käsitteeseen sen sijaan, että se olisi perustanut kanteen kohteena olevan päätöksen rullattujen kuparituotteiden relevantteihin markkinoihin, sellaisina kuin komissio itse on ne määritellyt.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei komissio määritellyt tai rajannut tarkkarajaisesti sitä "high end" -alasegmenttiä, johon se — kestämättömällä tavalla — perusti arvionsa. Komission toimintatapa on selvästi virheellinen ja spekulatiivinen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, kun se on toiminut ristiriitaisesti niihin toteamuksiin nähden, jotka se esitti asiassa M.8909 — KME/MKM tekemässään vapauttavassa päätöksessä.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on soveltanut ennennäkemätöntä ja kestämätöntä teoriaa, joka liittyy vahinkoon sui generis, kun se on kytkenyt toisiinsa horisontaalisen ja ei-horisontaalisen vaikutuksen ja sotkemalla selvää ja tiukkaa ohjeistusta, joka sisältyy sulautumia koskeviin suuntaviivoihin.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä arvioidessaan kilpailuperusteisesti väitettyä horisontaalista ongelmanlähdettä, kun se on räikeästi jättänyt tutkimatta selviä tosiseikkoja vahvistaessaan relevanttien markkinoiden kilpailutilannetta.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission esittämä arvio mahdollisuuksista vaihtaa asiakkaita, on ilmeisen virheellinen.

7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio väittää, että kyseinen toimi johtaa hinnankorotuksiin, esittämättä tältä osin mitään näyttöä.

8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä arvioidessaan sitä, miten siirtyminen Schwermetallin yhteisestä määräysvallasta kyseisen yhtiön yksinomaiseen määräysvaltaan vaikuttaa. Komissio erityisesti laiminlöi tarpeellisten tutkintatoimien suorittamisen.

9) Yhdeksäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt ilmeisiä virheitä arvioidessaan kantajan tarjoamia sitoumuksia.

10 Kymmenes kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei se tapa, jolla komissio on käsitellyt korjausmenettelyä ja markkinatestiä, ole ollut oikeudenmukaisen menettelyn periaatteen mukainen.

11 Yhdestoista kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on loukannut olennaisia menettelymääräyksiä ja oikeudenmukaisen menettelyn periaatetta. Komissio kieltäytyi suorittamasta markkinatestiä kahden ensimmäisen sitoumuksen osalta ja käynnisti menettelyn aikana markkinatestin liian myöhään.

Kanne 15.4.2019 — Pech v. neuvosto

(asia T-252/19)

(2019/C 213/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Laurent Pech (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat O. Brouwer ja T. McGrath)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan neuvoston päätöksen, joka sisältyy kantajalle osoitettuun 12.2.2019 päivättyyn kirjeeseen, jolla kantajalta evätään asetuksen N:o 1049/2001 ([1]) 4 artiklan 2 ja 3 kohdan perusteella oikeus tutustua kokonaan asiakirjaan ST 13593 2018 INIT (neuvoston oikeuspalvelun 25.10.2018 päivätty oikeudellinen lausunto)

— toissijaisesti määräämään, että neuvoston on asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan nojalla myönnettävä laajempi osittainen oikeus tutustua asiakirjaan ST 13593 2018 INIT

— velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen ja asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan virheelliseen soveltamiseen.

— Kantaja väittää, ettei neuvosto ole osoittanut, että pyydetty asiakirja sisältäisi oikeudellista neuvonantoa.

— Kantaja väittää lisäksi, että neuvosto on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan toista luetelmakohtaa, koska se ei ole ottanut huomioon kannekirjelmässä mainittuja EU:n primäärioikeuden määräyksiä ja periaatetta, jonka mukaan EU:n lainsäädäntöasiakirjojen osalta tutustumista koskeva oikeus on mahdollisimman laaja, ja se on tukeutunut väljiin ja subjektiivisiin argumentteihin, joilla EU:n oikeuden mukaan ei voida perustella asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisematta jättämistä.

— Neuvosto on tehnyt oikeudellisen virheen ja punninnut virheellisesti ylivoimaista yleistä etua.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen ja asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan virheelliseen soveltamiseen

— Kantaja väittää, että neuvosto on jättänyt osoittamatta, että kyseisten asiakirjojen sisältämien tietojen täysimääräinen ilmaiseminen vahingoittaisi erityisesti ja tosiasiallisesti kyseistä päätöksentekomenettelyä.

— Neuvosto on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa ja unionin tuomioistuinten oikeuskäytäntöä, koska se ei ole ottanut huomioon kannekirjelmässä mainittuja EU:n primäärioikeuden määräyksiä ja periaatetta, jonka mukaan EU:n lainsäädäntöasiakirjojen osalta tutustumista koskeva oikeus on mahdollisimman laaja.

— Neuvosto on jättänyt arvioimatta asianmukaisesti kyseisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemiseen liittyvää yleistä etua.

3) Kolmas kanneperuste, joka on toissijainen peruste ja joka perustuu siihen, että jos poikkeuksia, joihin neuvosto on vedonnut, onkin sovellettava pyydetyn asiakirjan osalta, neuvosto on kuitenkin rikkonut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaa, koska se on selvästi jättänyt täyttämättä velvollisuutensa myöntää (asianmukaisen ja pyydetyn) osittaisen oikeuden tutustua asiakirjaan siten kuin sen olisi 4 artiklan 6 kohdan mukaan pitänyt tehdä, kun se on evännyt oikeuden tutustua siihen koko oikeudellista arviointia koskevan jakson osalta.

([1]) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 1).

Kanne 15.4.2019 — BG v. parlamentti

(asia T-253/19)

(2019/C 213/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: BG (edustajat: asianajajat L. Levi, A. Champetier ja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan parlamentin 18.5.2018 tekemän päätöksen, jolla kantajan työsopimus irtisanotaan

— tarvittaessa kumoamaan Euroopan parlamentin 4.1.2019 tekemän ja 9.1.2019 tiedoksi antaman päätöksen, jolla kantajan 16.8.2018 tekemä valitus hylätään

— velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajalle vastaajan virheen vuoksi aiheutunut henkinen kärsimys, jota vastaavan korvauksen määräksi arvioidaan 50 000 euroa

— velvoittaa vastaajan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin ja kyseessä olevan työsopimuksen irtisanomisen tapauksessa sovellettavien menettelysääntöjen rikkomiseen.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 12 a ja 24 artiklan rikkomiseen ja näin ollen puolueetonta ja oikeudenmukaista käsittelyä koskevan oikeuden loukkaamiseen, huolellisuusvelvollisuuden laiminlyöntiin ja ilmeiseen arviointivirheeseen.

Kanne 12.4.2019 — Al-Tarazi v. neuvosto

(asia T-260/19)

(2019/C 213/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mazen Al-Tarazi (Shuwaikh, Kuwait) (edustajat: barrister G. Beck, barrister A. Khan ja solicitor S. Patel)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, ettei Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 21.1.2019 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/85 ([1]) 1 artiklaa eikä Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2019/87 ([2]) 1 artiklaa sovelleta kantajaan;

— kumoamaan neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/85 ja neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2019/87 kantajaa koskevilta osiltaan;

— toteamaan, että kantajan nimi on poistettava neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/85 liitteestä (liitteessä oleva numero 266) ja neuvoston täytäntöönpanopäätöksestä 2019/87, ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja esitti riittämättömät tai epäasianmukaiset syyt kantajan nimen merkitsemiselle [kyseiseen liitteeseen].

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan kantajan nimen merkitseminen perustuu selvään tosiseikkojen väärinarviointiin, koska vastaaja ei ollut esittänyt esitettyjä tosiseikkoja koskevia sellaisia todisteita, jotka olisivat tukeneet tai oletettavasti tukeneet toteutettujen toimien perusteluja tai koska vastaaja oli tehnyt kohtuuttomia päätelmiä näistä tosiseikoista.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan kantajan nimen merkitsemisellä kyseiseen liitteeseen loukataan hänen puolustautumisoikeuksiaan.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan kantajan nimen merkitsemisellä kyseiseen liitteeseen loukataan kantajan omistusoikeutta, oikeutta käydä kauppaa ja suhteellisuusperiaatetta.

([1]) Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 21.1.2019 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/85 (EUVL 2012, L 181, s. 4).
([2]) Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annettu neuvoston täytäntöönpanopäätös 2019/87 (EUVL 2019, L 181, s. 13).

Kanne 22.4.2019 — Imagina Media Audiovisual ym. v. komissio

(asia T-268/19)

(2019/C 213/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Espanja), Imagina EU (Bryssel, Belgia) ja dpa Deutsche Presse-Agentur GmbH (Hampuri, Saksa) (edustajat: asianajajat P. Kuypers, N. Groot ja B. Vitez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa 12.2.2019 annetun komission päätöksen Ares(2019)856949 Imagina Media Audiovisual SL:n sulkemisesta sellaisten hankintamenettelyjen ja avustusten myöntämismenettelyjen ulkopuolelle, joita koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 2018/1046, ([1]) siltä osin kuin siinä suljettiin menettelyjen ulkopuolelle Imagina/dpa -yhteenliittymä tai hylättiin sen tarjoukset

— kumoaa 9.4.2019 annetun komission päätöksen Ares(2019)2494476 siltä osin kuin sitä on pidettävä päätöksenä yhteenliittymän sulkemiseksi tarjouskilpailun PO/2018-05A4 ulkopuolelle tai sen tarjousten hylkäämiseksi

— kumoaa toimen/toimet, joilla komissio tekee sopimukset tai sallii muun osapuolen kuin Imagina/dpa -yhteenliittymän toteuttaa EU:n uutistapahtumien audiovisuaalisen materiaalin (erät I, III ja VI) siten kuin tarjouspyynnössä on kuvattu

— velvoittaa komission korvaamaan yhteenliittymälle vahingon, jonka se aiheutti yhteenliittymälle estämällä tätä toteuttamasta eriä I, III ja VI koskevia sopimuksia

— velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi kuusi kanneperustetta.

1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio teki ilmeisen arviointivirheen, kun se ei ottanut huomioon, että Imagina Media Audiovisual SL:n, joka on yksi yhteenliittymän jäsenistä, ulkopuolelle sulkemisella ei ole mitään vaikutusta tarjouksen eriä I, III ja VI koskevan sopimuksen toteuttamiseen yhteenliittymän toimesta. Imagina Media Audiovisual SL:n poissulkemisella ei ole myöskään mitään vaikutusta komission päätöksiin sopimusten tekemisestä yhteenliittymän kanssa.

2) Toisen kanneperusteen mukaan komissio teki ilmeisen arviointivirheen, koska se ei soveltanut tarjouspyyntöasiakirjoja asianmukaisesti. Komissio ei vaatinut, että yhteenlittymä korvaa Imagina Media Audiovisual SL:n jollakin toisella yhteisöllä, kuten tarjouspyyntöasiakirjoissa edellytettiin.

3) Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio teki ilmeisen arviointivirheen, koska se ei soveltanut asianmukaisesti asetuksen 2018/1046 136 artiklan 9 kohtaa. Komission tulojen ja menojen hyväksyjä ei vaatinut yhteenliittymää korvaamaan Imagina Media Audiovisual SL:n jollakin toisella yhteisöllä, kuten asetuksessa 2018/1046 edellytettiin.

4) Neljännen kanneperusteen mukaan komissio loukkasi yhteenliittymän oikeutta tehokkaaseen oikeussuojakeinoon ja hyvän hallinnon periaatetta. Komissio käytti lainvastaisesti 12.2.2019 päivättyä päätöstään Ares(2019)856949 Imagina Media Audiovisual SL:n ulkopuolelle sulkemiseksi tai 9.4.2019 päivättyä kirjettään Ares(2019) 2494476 yhteenliittymän sulkemiseksi tarjouskilpailun PO/2018-05A4 ulkopuolelle.

5) Viidennen kanneperusteen mukaan komissio loukkasi yhteenliittymän oikeutta tehokkaaseen oikeussuojakeinoon, laiminlöi perusteluvelvollisuutensa ja loukkasi hyvän hallinnon periaatetta. Komissio teki menettelyvirheitä ja teki tarjouskilpailun PO/2018-05A4 eriä I, III ja VI koskevat sopimukset lainvastaisesti muun tarjoajan kuin yhteenliittymän kanssa.

6) Kuudennen kanneperusteen mukaan komissio aiheutti yhteenliittymälle vahinkoa lainvastaisella menettelyllään, jonka seurauksena yhteenliittymä ei voi toteuttaa tarjouskilpailun PO/2018-05A4 eriä I, III ja VI koskevia sopimuksia.

([1]) Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046 (EUVL 2018, L 193, s. 1).

Kanne 22.4.2019 — Imagina Media Audiovisual v. komissio

(asia T-269/19)

(2019/C 213/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat P. Kuypers ja N. Groot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa komission päätöksen Ares(2019)856949, jolla komissio määräsi kantajalle kahden vuoden poissulkemisen ja kirjasi kantajan varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän tietokantaan

— velvoittaa komission korvaamaan kantajalle riidanalaisesta päätöksestä aiheutuneen vahingon

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi kuusi kanneperustetta.

1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole suorittanut omaa arviointiaan tai tarkasteluaan, vaan on yksinomaan nojautunut Yhdysvaltain oikeusministeriön toteamuksiin suorittamatta itse asianmukaista arviointia ja tulkiten virheellisesti Yhdysvaltain oikeusministeriön toteamuksia. Tästä seuraa, että komissio arvioi tosiseikkoja virheellisesti ja näin laiminlyö huolellisuusvelvollisuutensa.

2) Toisen kanneperusteen mukaan komissio sulkee kantajan virheellisesti pois ja rikkoo tämän vuoksi asetuksen 2018/1046 136 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja loukkaa kantajan puolustautumisoikeuksia, kun se ei selvästi totea, mikä tarkkaan ottaen on ammatin harjoittamiseen liittyvä vakava virhe. Komissio lisäksi erehtyy väittäessään, että kantaja on suljettu pois myös meneillään olevista tarjouskilpailuista, koska tämä ei ilmene riidanalaisen päätöksen ratkaisuosasta; sulkiessaan kantajan pois urheilua koskeviin media- ja markkinointioikeuksiin liittyvän menettelyn perusteella tarjouskilpailussa, joka koskee

EU:n uutistapahtumien audiovisuaalista aineistoa, koska nämä ovat erilliset markkinat, jotka eivät vaikuta toisiinsa, joten kantajan luotettavuus Euroopan unionille tehtävien sopimusten osalta voidaan osoittaa; ja päättäessään, että kantaja pitää sulkea pois. Komissiolla ei ollut riittävästi näyttöä riidanalaisen päätöksen perusteeksi, kantajan Yhdysvaltain oikeusministeriön kanssa tekemässä syytesopimuksessa ei todeta, että kantaja tai sen pääjohtajat olisivat syyllisiä.

3) Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio tekee oikeudellisen virheen, kun se katsoo, että poissulkeminen olisi asetuksen 2018/1046 136 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuin tavoin oikeasuhteista, eikä näin ota huomioon sitä, että ei vaikuteta unionin taloudellisiin etuihin ja imagoon ei ole vaikutettu, eikä menettelystä kulunutta aikaa.

4) Neljännen kanneperusteen mukaan komissio teki virheen katsoessaan, että kantajan toteuttamat korjaavat toimenpiteet olisivat väliaikaisia ja riittämättömiä asetuksen 136 artiklan 6 kohdan a alakohtaan ja 136 artiklan 7 kohtaan nähden.

5) Viidennen kanneperusteen mukaan komissio loukkaa yhdenvertaisen kohtelun perustavanlaatuista periaatetta, kun se kohtelee kantajaa eri tavalla kuin muita tarjoajia, jotka tekivät syytesopimuksen Yhdysvaltain oikeusministeriön kanssa.

6) Kuudennen kanneperusteen mukaan komissio aiheutti kantajalle vahinkoa, kun se päätti lainvastaisesti, että kantaja oli suljettava pois asetuksella 2018/1046 säännellyistä hankinta- ja avustusmenettelyistä.

Kanne 23.4.2019 — Amazon Technologies v. EUIPO (ring)

(asia T-270/19)

(2019/C 213/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Amazon Technologies, Inc. (Seattle, Washington, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat A. Klett ja C. Mikyska)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti kuviomerkin ”ring” osalta — Rekisteröintihakemus nro 1 401 009

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 12.2.2019 asiassa R 2211/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa vastaajan korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa pidettävästä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja EUIPO:n valituslautakunnassa pidetystä menettelystä aiheutuneet kulut, mukaan luettuina kantajan välttämättömät kustannukset kummassakin menettelyssä.

Kanneperusteet

— Koska valituslautakunta on evännyt suojan kyseessä olevalta merkiltä, se on rikkonut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa ja 2 kohtaa.

Kanne 25.4.2019 — TO v. EUH

(asia T-272/19)

(2019/C 213/65)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: TO (edustaja: asianajaja G. Generet)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan EUH:n työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen 15.6.2018 tekemän päätöksen, jossa katsotaan, että kantaja ei täytä kaikkia muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 82 artiklassa säädettyjä palvelukseen ottamien edellytyksiä ja ettei häntä voida ottaa EUH:n palvelukseen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 3 b artiklassa tarkoitettuna sopimussuhteisena toimihenkilönä

— kumoamaan EUH:n työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen 14.1.2019 tekemän päätöksen, jolla hylätään kantajan 14.9.2018 tekemä valitus

— velvoittamaan EUH:n maksamaan kantajalle korvauksen, jonka määräksi on arvioitu 36 992,52 euroa, joka vastaa AC FG II – työsopimuksen tehneen työntekijän 1.11.2017 alkaen voimassa olleen palkkataulukon mukaisia yhden vuoden palkkoja, sillä varauksella, että tätä vaatimusta täsmennetään menettelyn aikana

— aikomaan velvoittamaan EUH:n laskemaan, kuinka paljon kantaja menetti eläkeoikeuksia sen seurauksena, kun hänet jätettiin ottamatta palvelukseen

— velvoittamaan EUH:n maksamaan kantajalle 15 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui hänen ihmisarvonsa ja ammatillisen maineensa loukkaamisesta

— velvoittamaan EUH:n maksamaan kantajalle 15 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui hänen terveytensä ja henkilökohtaisen tasapainonsa heikkenemisestä

— velvoittamaan EUH:n maksamaan kantajalle 15 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui siitä, että EUH rikkoi yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annettua asetusta 45/2001

— velvoittamaan EUH:n maksamaan kantajalle 10 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui potilastietojen salassapitovelvollisuuden ja kantajan potilastietoihin kuuluvien henkilötietojen luottamuksellisuuden laiminlyönnistä

— velvoittamaan EUH:n maksamaan kantajalle 15 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui kantajan häpäisemisestä ja/tai herjaamisesta

— velvoittamaan EUH:n vastaamaan oikeudenkäyntikuluista kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 33 artiklan toisen alakohdan ja Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 82 ja 83 artiklan rikkomiseen, suhteellisuusperiaatteen ja kontradiktorisen periaatteen loukkaamiseen, hyvää hallintoa ja huolenpitoa koskevan oikeuden loukkaamiseen, syrjintäkiellon periaatteen sekä puolueetonta ja kohtuullista kohtelua koskevan oikeuden loukkaamiseen ja työpaikkakiusaamista koskevan kiellon vastaiseen menettelyyn.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 (EUVL 2001, L 8, s. 1) ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artiklan rikkomiseen.

Kanne 24.4.2019 — Target Ventures Group v. EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)

(asia T-274/19)

(2019/C 213/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Brittiläiset Neitsytsaaret) (edustajat: asianajajat T. Dolde ja P. Homann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Target Partners GmbH (München, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus EU-sanamerkiksi TARGET VENTURES — Rekisteröintihakemus nro 13 685 565

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 4.2.2019 asiassa R 1685/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien asian käsittelystä EUIPO:n mitättömyysosastossa ja toisessa valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 53 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu.

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Kanne 24.4.2019 — PNB Banka ym. v. EKP

(asia T-275/19)

(2019/C 213/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: PNB Banka AS (Riika, Latvia), CR (*) ja CT (*) (edustajat: asianajajat O. Behrends ja M. Kirchner)

(*) Henkilötietojen ja/tai tietosuojan suojaamisen puitteissa poistettu tai korvattu tieto.

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan EKP:n 14.2.2019 tekemän päätöksen paikalla tehtävän tarkastuksen suorittamisesta PNB Banka AS:n ja samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden liiketiloissa

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kymmeneen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei EKP ollut PNB Banka AS:ään nähden toimivaltainen valvontaviranomainen paikalla tehtävää tarkastusta koskevan päätöksen tekemisen ajankohtana.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei riidanalainen päätös ollut "tarpeellinen" vakavaraisuusvalvonta-asetuksen ([1]) 12 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP ei ole käyttänyt vakavaraisuusvalvonta-asetuksen 12 artiklan 1 kohtaan perustuvaa harkintavaltaansa asianmukaisesti.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP on loukannut suhteellisuusperiaatetta.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP on loukannut kantajien oikeutta tulla kuulluiksi.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP on laiminlyönyt velvollisuutensa tutkia ja arvioida huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävänä olevassa asiassa merkitykselliset seikat.

7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP on laiminlyönyt velvollisuutensa perustella päätöksensä riittävästi.

8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP on loukannut luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita.

9) Yhdeksäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja menetellyt kantajia syrjivällä tavalla.

10 Kymmenes kanneperuste, joka perustuu siihen, että EKP on rikkonut vakavaraisuusvalvonta-asetuksen 19 artiklaa ja johdantoosan 75 perustelukappaletta sekä käyttänyt harkintavaltaansa väärin.

([1]) Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63).

Kanne 26.4.2019 — BK v. EASO

(asia T-277/19)

(2019/C 213/68)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: BK (edustajat: asianajajat B. Christianos, A. Skoulikis ja D. Karagkounis)

Vastaaja: Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto (EASO)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan nimittävän viranomaisen tekemän riidanalaisen päätöksen, jonka sisältö ilmenee ja on ilmaistu hallinto-osaston johtajan 20.9.2018 lähettämässä sähköpostiviestissä, ja kumoamaan samanaikaisesti nimittävän viranomaisen tekemän implisiittisen päätöksen hylätä kantajan valitus. EASO:n on tämän vuoksi toteutettava SEUT 266 artiklassa tarkoitetut, unionin yleisen tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanon edellyttämät toimet takautuvin vaikutuksin;

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perustelujen ja näin SEUT 263 tarkoitetun olennaisen menettelymuodon puuttumiseen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen riittämättömien perustelujen aiheuttamaan aineelliseen virheeseen.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, koska päätöksessä ei oteta huomioon yksikön etua eikä sitä, että toimielimellä on velvollisuus pitää huolta omista työntekijöistään.

Kanne 26.4.2019 — Aurora v. CPVO — SESVanderhave (M 02205)

(asia T-278/19)

(2019/C 213/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Aurora Srl (Padova, Italia) (edustaja: asianajaja L.-B. Buchman)

Vastaaja: Yhteisön kasvilajikevirasto (CPVO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: SESVanderhave NV (Tienen, Belgia)

Menettely CPVO:ssa

Riidanalaisen yhteisön kasvinjalostajanoikeuden haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen yhteisön kasvinjalostajanoikeus: yhteisön kasvinjalostajanoikeus nro EU 15118, sokerijuurikaslajike M 02205

CPVO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: CPVO:n valituslautakunnan 27.2.2019 asiassa R A010/2013-RENV tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että riidanalaisessa päätöksessä sovellettiin virheellisesti unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) 23.11.2017 antamaa tuomiota asiassa T-140/15, ja

— muuttaa riidanalaista päätöstä, kumoaa yhteisön kasvilajikeviraston 23.9.2013 tekemän päätöksen NN010 ja hyväksyy väitteen, jonka kantaja esitti 28.8.2012 yhteisön kasvinjalostajanoikeuden nro EU 15118 voimassaolosta,

ja tämän seurauksena

— toteaa, että yhteisön kasvinjalostajanoikeus nro EU 15118 oli alun alkaen mitätön, ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan ja mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan mukaisesti.

Kanneperusteet

— Oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu.

— Velvoitteet on laiminlyöty ja oikeudet on evätty.

Kanne 30.4.2019 — Highgate Capital Management v. komissio

(asia T-280/19)

(2019/C 213/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Highgate Capital Management (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja M. Struys)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan komission päätöksen, jolla tämä on hylännyt kantajan tekemän kantelun (Asia SA.53105 — Eurobank Ergasiasille Piraeus Bank Bulgarian myynnillä myönnetyksi väitetty tuki) ainakin siltä osin kuin se koskee rakenneuudistusvelvoitteiden laiminlyöntiä asioissa SA.43364 ja SA.43363;

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on päätöksellään rikkonut seuraavia olennaisia menettelymääräyksiä:

— Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 ([1]) 24 artiklan 2 kohta ja valtiontuen valvontamenettelyissä sovellettavien käytännesääntöjen ([2]) 72 kohta

— kantajan oikeus tulla kuulluksi

— SEUT 296 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdassa vahvistettu perusteluvelvollisuus

— Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa turvattu kantajan muutoksenhakuoikeus

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on katsonut virheellisesti, ettei (i) asiassa SA.43364 Piraeus Bankin vastaanottamaan tukeen liittyviä velvoitteita eikä (ii) asiassa SA:43363 Eurobank Ergasiasin vastaanottamaan tukeen liittyviä velvoitteita voitu soveltaa ajallisesti, koska Piraeus Bank Bulgarian myynti toteutuu 31.12.2018 jälkeen.

([1]) EUVL 2015, L 248, s. 9.

([2]) EUVL 2018, C 253, s. 14.

Kanne 30.4.2019 — Kypros v. EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(asia T-281/19)

(2019/C 213/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Kyproksen tasavalta (asiamiehet: S. Malynicz QC, barrister S. Baran ja solicitor V. Marsland)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Kreikka)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Halloumi χαλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — EU-tavaramerkki nro 12 172 276

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 15.2.2019 asiassa R 2298/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa vastaajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 30.4.2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(asia T-282/19)

(2019/C 213/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikosia, Kypros) (edustajat: S. Malynicz QC, barrister S. Baran ja solicitor V. Marsland)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Kreikka)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Halloumi χαλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — EU-tavaramerkki nro 12 172 276

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 15.2.2019 asiassa R 2295/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa vastaajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 2.5.2019 — SGI Studio Galli Ingegneria v. komissio

(asia T-285/19)

(2019/C 213/73)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat F. Marini, V. Catenacci ja R. Viglietta)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että kantaja ei ole velvollinen maksamaan Euroopan komissiolle tältä 22.2.2019 saamallaan veloitusilmoituksella nro 3241902288 ja viimeksi 29.4.2019 saamallaan kirjeellä — viite Ares (2019) 2858540 — tuen takaisinmaksuna ja kertaluontoisina korkoina tämän vaatimia summia, jotka perustuvat siihen, että Studio Galli Ingegneria oli väitetysti jättänyt panematta täytäntöön MARSOL-hanketta koskevan tukisopimuksen nro 619120

— toteamaan, että komission esiin tuomia sopimusrikkomuksia ei ole tapahtunut

— toteamaan 19.12.2018 päivätyn ennakkokirjeen, OLAFin tutkintakertomuksen, 22.2.2019 päivätyn veloitusilmoituksen, 2.4.2019 päivätyn muistutuksen ja vaaditun määrän uudelleenmäärittelyä ja SGI:n myöhempien vaatimusten hylkäämistä koskevan 29.4.2019 päivätyn lopullisen kirjeen — viite Ares (2019) 2858540 — lainvastaisuuden, pätemättömyyden ja joka tapauksessa perusteettoman luonteen

— toteamaan komission vaatiman saatavan puuttumisen

— toteamaan kantajalla olevan oikeus MARSOL-hanketta koskevan tukisopimuksen nro 619120 nojalla komission tosiasiallisesti maksamaan tukeen

— toissijaisesti toteamaan, että komission takaisinmaksuvaatimuksen kohteena oleva summa ei voi olla suurempi kuin 100 044,99 euroa

— viime sijassa velvoittaa komission maksamaan sen saaman perusteettoman edun perusteella SGI:lle MARSOL-hankkeen toteuttamisesta aiheutuneet kustannukset

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu vilpittömän mielen suojaa sopimusasioissa koskevan periaatteen loukkaamiseen, puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen tutkinnan päättämisen jälkeisessä vaiheessa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklassa tarkoitetun tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamiseen, perusoikeuskirjan 41 artiklassa tarkoitetun hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen, perusoikeuskirjan 42 artiklassa tarkoitetun asiakirjoihin tutustumisoikeuden loukkaamiseen sekä tukisopimuksen II.22 §:n ja Belgian siviililain 1134 §:n rikkomiseen

— Kantaja väittää tältä osin, että komissio ei ole ottanut huomioon kantajan esittämää oikeudenkäynnin lykkäämisvaatimusta ja vaatimusta saada tutustua OLAFin tutkintaa koskevaan asiakirja-aineistoon, vaan se on joka tapauksessa lähettänyt veloitusilmoituksen ja myöhemmät muistutukset, vaikka kyseessä olevalla yhtiöllä ei ole ollut tosiasiallista mahdollisuutta vastata OLAFin lopulliseen kertomukseen yhtiön rakenteellisten muutosten vuoksi. Siten komissio on loukannut vilpittömän mielen suojaa sopimusasioissa koskevaa periaatetta ja tehokasta oikeussuojaa koskevaa oikeutta sekä hallinnollisessa menettelyssä että unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu esiin tuotujen sopimusrikkomusten puuttumiseen, Euroopan komission vaatiman saatavan puuttumiseen, OLAFin tutkintakertomuksen ja siten komission ennakkokirjeen ja veloitusilmoitusten lainvastaisuuteen ja perusteettomuuteen, 11.9.2013 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 säädettyjen syyttömyysolettaman periaatteen, todistustaakkaperiaatteen ja kohtuullisuusperiaatteen loukkaamiseen, sekä näytön arviointia koskevan virheen olemassaoloon ja Belgian siviililain 1315 §:n rikkomiseen.

— Tältä osin kantaja väittää, ettei mitään niistä sopimusrikkomuksista, joiden perusteella komissio on esittänyt takaisinmaksuvaatimuksen, ole tapahtunut, kuten oikeudenkäyntiaineistoon liitetyistä asiakirjoista ilmenee. Työaika ja henkilöstökustannukset on kohdistettu oikein hankkeelle osoitettujen kaikkien resurssien osalta ja ne ovat komission vaatimusten mukaiset. Resurssien ja muiden tuettujen hankkeiden välillä ei ole olemassa päällekkäisyyksiä. Mitään muistakaan esille tuoduista sopimusrikkomuksista ei ole tapahtunut. OLAFin moitteet, joiden perusteella komissio on esittänyt takaisinmaksuvaatimuksen, koskevat kaikki muita hankkeita. Todistustaakka ei ole käänteinen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen, kohtuullisuusperiaatteen ja vilpitöntä mieltä sopimusasioissa koskevan periaatteen loukkaamiseen sekä tukisopimuksen II.22 §:n rikkomiseen.

— Kantaja väittää tältä osin, että komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta vaatiessaan kantajalle maksettujen tukien takaisinmaksamista kokonaisuudessaan, vaikka tutkintamenettelyssä epäselvyyksiä on todettu vain kahden hankkeeseen osallistuvan ammattilaisen osalta. Kaikkia muita välittömiä kuluja kuin henkilöstökuluja, sekä kaikkia välillisiä kuluja on myös vaadittu takaisin.

4) Toissijaisesti esitetty neljäs kanneperuste, joka perustuu oikeuteen saada vahingonkorvausta komission saaman perusteettoman edun perusteella.

— Kantajan mielestä kanteen nostamisen edellytykset eli yhden sopimuspuolen rikastuminen ja toisen köyhtyminen sekä rikastumisen ja köyhtymisen välinen syy-yhteys ovat täyttyneet.

Kanne 3.5.2019 — Azarov v. neuvosto

(asia T-286/19)

(2019/C 213/74)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mykola Yanovych Azarov (Kiova, Ukraina) (edustajat: asianajajat G. Lansky ja A. Egger)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 4.3.2019 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2019/354 (EUVL 2019, L 64, s. 7) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 4.3.2019 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/352 (EUVL 2019, L 64, s. 1) kantajaa koskevilta osin

— määräämään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan nojalla tietyistä prosessinjohtotoimista ja erityisesti siitä, että

  a) neuvosto velvoitetaan esittämään asiakirjat, jotka koskevat puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden kunnioittamisen tutkimista ja väitteiden paikkansapitävyyden tutkimista

  b) EUH velvoitetaan esittämään asiakirjat, jotka koskevat puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden kunnioittamisen tutkimista

— velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessa nojaudutaan yhteen kanneperusteeseen, jonka mukaan riidanalaisiin toimiin sisältyy ilmeinen arviointivirhe.

Kantaja väittää lisäksi, ettei vastaaja ole noudattanut muodollista tutkintavelvollisuutta erityisesti siltä osin kuin on kyse itsenäisestä tutkinnasta, toimivallan tutkinnasta sekä puolustautumisoikeuksien ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden kunnioittamisesta. Vastaaja ei ole tältä osin täyttänyt unionin tuomioistuimen 19.12.2018 antamassaan tuomio Azarov v. neuvosto (C-530/17 P, EU:C:2018:1031) vahvistamia vaatimuksia.

Kantaja väittää lisäksi, ettei vastaaja ole noudattanut perusteluvelvollisuuttaan, koska se ei ole arvioinut kantajaa vastaan esitettyjen väitteiden paikkansapitävyyttä.

Kanne 3.5.2019 — Divaro v. EUIPO — Grendene (IPANEMA)

(asia T-288/19)

(2019/C 213/75)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Divaro, SA (Oviedo, Espanja) (edustajat: asianajajat M. Santos Quintana ja M. A. Fernández Munárriz)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Grendene, SA (Sobral, Brasilia)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan IPANEMA — Rekisteröintihakemus nro 14 180 038

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 22.2.2019 asiassa R 1785/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— Kumoaa valituslautakunnan 22.2.2019 asiassa R 1785/2018-2 tekemän riidanalaisen päätöksen;

— kumoaa väiteosaston 10.7.2018 tekemän päätöksen (väite B 2 598 285);

— rekisteröi tavaramerkin MUE nro 14 180 038 kaikkiin hakemuksessa mainittujen tavaroiden luokkiin,

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohdan rikkominen.

Kanne 3.5.2019 — Stada Arzneimittel v. EUIPO (Kahden punaisen kaarevan viivan, joista toinen on toisen yläpuolella, kuva)

(asia T-290/19)

(2019/C 213/76)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Saksa) (edustajat: asianajajat J.-C. Plate ja R. Kaase)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälisen kuviomerkin rekisteröinti (Kahden punaisen kaarevan viivan, joista toinen on toisen yläpuolella, kuva) — Rekisteröintihakemus nro 1 375 540

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 13.2.2019 asiassa R 1918/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 3.5.2018 — Klymenko v. neuvosto

(asia T-295/19)

(2019/C 213/77)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskova, Venäjä) (edustaja: asianajaja M. Phelippeau)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan Oleksandr Viktorovych Klymenkon kanteen tutkittavaksi

— kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 4.3.2019 annetun neuvoston päätöksen 2019/354

— kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 4.3.2019 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/352

— velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 ja 91 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee riidanalaisten toimien perustelujen puutteellisuutta

2) Toinen kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien ja tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden, jotka perustuvat unionin oikeuden perusperiaatteisiin ja jotka vahvistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklassa, rikkomista.

3) Kolmas kanneperuste, joka koskee oikeudellisen perustan puuttumista siltä osin kuin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artikla ei voi olla oikeudellinen perusta kantajaa koskevan rajoittavan toimenpiteen toteuttamiselle.

4) Neljäs kanneperuste, joka ilmeistä arviointivirhettä siltä osin kuin kantaja on esittänyt seikkoja, jotka osoittavat, että tosiseikasto ei ole riittävä minkään rikosoikeudellisen menettelyn käynnistämiseksi

5) Viides kanneperuste, joka koskee omaisuudensuojaa koskevan perusoikeuden, joka on Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen lisäpöytäkirjassa N:o 1 olevassa 1 artiklassa suojattu unionin oikeuden perusperiaate, loukkaamista.

Kanne 6.5.2019 — Sumol + Compal Marcas v. EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)

(asia T-296/19)

(2019/C 213/78)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugali) (edustajat: asianajajat J. Pimenta ja A. Sebastião)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Heretat Mont-Rubi, SA (Font-Rubi, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin SUM011 rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 13 761 168

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 12.2.2019 asiassa R 1662/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— muuttaa riidanalaista päätöstä ja hylkää EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen nro 13 761 168 sanamerkin SUM011 osalta jäljellä olevien luokkiin 35 ja 39 kuuluvien palvelujen osalta

— velvoittaa muut osapuolet korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat kulut sekä EUIPO:ssa käydyissä väite- ja valitusmenettelyissä aiheutuneet kulut.

Kanneperuste

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — OLX v. EUIPO — Stra (STRADIA)

(asia T-508/18) [1]

(2019/C 213/79)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 373, 15.10.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — XK v. komissio

(asia T-543/18) [1]

(2019/C 213/80)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 399, 5.11.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — XM ym. v. komissio

(asia T-546/18) [1]

(2019/C 213/81)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 399, 5.11.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — YQ v. komissio

(asia T-570/18) [1]

(2019/C 213/82)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 408, 12.11.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — YR v. komissio

(asia T-571/18) [1]

(2019/C 213/83)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 408, 12.11.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — YS v. komissio

(asia T-572/18) [1]

(2019/C 213/84)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 408, 12.11.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.4.2019 — Bronckers v. komissio

(asia T-746/18) [1]

(2019/C 213/85)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 72, 25.2.2019.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI